

den12. mann

Nummer 3/1998

WESERSTADION

Fra forening til forretning:

*Solgte Brann
seg ut av
Europa?*

FAN TV
4:0

MBA
BAUSTOFFE
UND
NATU R EIN

BRANN

Følg sporten i

BA
BERGENSAVISEN

Brann Supporter Team

Den 12. Mann

Den 12. mann er Brann Supporter Teams medlemsblad. Det utkommer 4 ganger i året, og sendes gratis til medlemmene. Alt som skrives i bladet står for artikkelforfatter og redaksjonens regning, og dersom noen ønsker å kommentere deler av innholdet, kan de henvende seg til redaksjonen.

Redaktør:

Ole Markussen

Redaksjonen for øvrig:

Tor Henrik von der Ohe
Fridtjof B. Mowinkel
Per Arne Flatberg
Isak Slevigen Falch
Rune Landquist

Redaksjonsarbeidet avsluttet
22. oktober 1998

Adresse:

Den 12. mann
Brann Supporter Team
Postboks 870
5001 Bergen

Vi tar mer enn gjerne imot bidrag til bladet. Det være seg nye skribenter, leserbrev, artikler, reisebrev, morsomme bidrag, avisutklipp, fanziner, supporterbilder, eller hva som helst annet.

Arbeidsoppgavene i BST:

Personene i styret i Brann Supporter Team har fått ansvaret for hver sine komiteer, som er opprettet i løpet av våren. Dette er komiteene, og ansvarlige for disse:

Leder:	Bengt Magnus Dyrkorn
Nestleder:	Tor Løseth
Effekter:	Vidar Ebbesvik
Sponsorer og kontakt med næringslivet:	Per Arne Flatberg
Telefontjenester og Postordre:	Christine Henriksen
Turopplegg:	Helge Sanden
Medlemskartotek	Per Arne Flatberg
Arrangementer:	Remi Andre Taule
Økonomi:	Bengt M. Dyrkorn
Internett:	Kjell Morten Hjartøy
Strategi:	Rune Bakervik

Brann Supporter Team

Postboks 870
5001 Bergen
Epost: bst@bst.no
URL: <http://www.bst.no/>
Supporter telefonen: 820 61 000
Telefon: 55 96 23 35. Fax: 55 96 24 37

Innhold

Side 3:	Leder
Side 4:	Fra forening til forretning
Side 9:	Brann i Europa: Zalgiris
Side 12:	Brann i Europa: Bremen
Side 13:	Bergen sine gutter
Side 14:	Super-Ray fra Østfold
Side 18:	BST 5 år
Side 19:	Småguttene
Side 20:	Midtsideguttene
Side 22:	Eurostand
Side 23:	Branns talentløse utvikling?
Side 25:	Bergens fanzinerevival
Side 26:	Alt er bedre...
Side 27:	Trenar i Brrraaaaannn
Side 30:	Sett fra helvete
Side 32:	Supportercupen '98
Side 34:	Medlemsfordeler 1998
Side 35:	Branngal i 20 år
Side 36:	Supporterbilder
Side 37:	Jubileumsfesten
Side 38:	Bestilling av effekter
Side 39:	BST Info
Side 40:	Den grandiose baksden

Brannbutikken

Markeveien 11
5018 Bergen.

Telefon: 55 96 23 35.
Fax: 55 96 24 37

Negative supportere...

Dette nummeret av den 12. mann skulle bli det store festnummeret. Vi kom til å bruke mye plass på cupfinalen, og neste runde i Europacupen... trodde vi. Slik gikk det dessverre ikke, og vi sitter igjen etter en sesong som totalt sett har vært en eneste stor nedtur. Etter tre år på rad i europacupen kjemper vi i år om en Intertoto-plass. Cupen røyk, og Ecupen solgte vi oss ut av. Vi er kort og godt nokså frustrerte. Da er det diskusjonen som har gått på Internett i høst blusser opp også i den 12. mann redaksjonen: Er det riktig å være så negative som vi delvis er? Det må da være riktigere å legge vekt på de positive sidene? Det har da vært mye positivt i år? Vi skulle svært gjerne fortalt om at alt står bra til med vår elskede SportsKlubb. Slik

er det dessverre ikke, og når takhøyden for kritikk internt åpenbart har nådd nye lavmål tror vi at noen må si fra om det som er galt. Harry og gjen- gen tror visst at de er de eneste som er menings- berettiget om tilstanden på Stadion. Vi er riktignok ikke like mye involvert som dem, men vi mener også ting, og vi ser tingene fra et annet synspunkt, nemlig supporterne. At vårt syn avviker fra det of- fisielle er knapt noen bombe, og vi tror det er en nyttig korreks til alle vanetenkere og «rævedilterne» på Stadion. Uansett: Tenk selv, og fatt dine egne meninger. Vi sitter ikke på hele sann- heten, men det gjør sannelig ikke Harry heller. PS: Den positive artikkelen om Brann måtte dess- verre gå ut. Vi skal ikke reflektere over grunnen...

Dett var dett!

Så var det over da, nok en gang. Og selv om vi fikk en viss opptur med semifinale hjemme mot Rosenborg, europacup mot en tidligere stormakt og sportslig opptur etter ferien, er det ikke til å komme forbi at årets sesong har vært en gedigen nedtur!

For ti måneder siden så alt så lyst og trivelig ut. Vi hadde solt oss i glansen av sølvmedaljene en stund, hentet inn et par tilsynelatende gode spillere, og økt beholdningen på kontoen med en god del millioner. Vi hadde spist innpå forspranget til trønderne med 24 poeng på to år, og kunne vi klare et tilsvarende jafs i 1998 ville vi kjempe om gullet til sisterunde. Hvor feil går det an å ta?

Den første indikasjonen på at optimismen overhodet ikke hadde grobunn i virkeligheten kom allerede mens snøen fremdeles lå metertykk på Ulriken. Treningskampen mot Rosenborg ga oss en midt i trynet før alvoret var kommet i gang. 8-2 tapet fratok oss supportere mye av troen på at i år var året kommet, mens det så ut til å knuse all selvtilit hos trenere og spillere. Siden gikk det slag i slag, og en hel vårsesong ble spilt før Brann fant ut hvordan en skulle vinne fotballkamper.

Den samme gamle leksen

På det administrative plan har det vært som vanlig; rot, sommel og amatørmessighet som nok en gang har gjort oss til latter i fotballnorge. Stengning av Store Stå, trenerrot uten sidestykke, krig mot media, salg av hjemmefordel i Europa, papirslurv i forbindelse med spilleroverganger, degraderinger, etc. Jeg skal ikke si så mye mer om sportslig og administrativ udugelighet, det blir behørig nevnt annetsteds i denne publikasjon. Bare legge til at det må bli bedre neste år. Spillerkjøp, nye talenter, nytt stadion og en oppløftende høstsesong gjør at jeg velger å tro at Brann er tilbake der vi hører hjemme allerede neste år, nemlig blant de tre beste. Og da skal vi nok en gang sette Europa på hode, om ikke i 1999 så i 2000.

Mens 1998 har vært et leit år for sportsklubben, vil jeg si at det for BST har gått bedre enn noensinne. Visst har det vært for mange uheldige episoder, men jeg mener BST har vist ansvar og taklet dette på en god måte. Dessuten er verden dessverre slik at negative ting ofte får langt større oppmerksomhet og omtale, særlig i media, enn hva positive hendelser angår. Og det meste som har skjedd har nemlig vært positivt.

1998 et godt år for supporterteamet

Da målsettingene for 1998 ble utformet var det mange som mente vi siktet vél høyt. Dobling av medlemstallet for annet år på rad, ny og alternativ Brann-CD, samt egen butikk med tilhørende lokaler for BST i sentrum av byen var de tre ambisiøse målene. Vi tok riktignok litt hardt i når vi trodde at de 2400 medlemmene vi hadde i 1997 skulle bli til 4800 i år, men må likevel si oss fornøyd med at 3200 mennesker har funnet det verdt å melde seg inn i et sportslig sett dårlig år. Når det gjelder CD-en så var den klar til seriestart. Det var en slitsom prosess å få samlet så mange ulike band rundt et så pass sært prosjekt, men alle tilbakemeldinger vi har fått har tydet på at resultatet er blitt svært bra. Dessuten er salgstallene udelt positive, noe som vel er den beste attest CD-makerne kan få. Butikk ble det også i året som gikk. Takket være et godt samarbeid med sportsklubben Brann, men først og fremst grunnet utrettelig jobbing av BST, har butikken vært en suksess fra dag én. Ikke minst har styremedlem Vidar Ebbesvik (med

familie) lagt ned en enorm innsats for at dere medlemmer skal få et så bra tilbud som mulig. 1998 har vært et prøveår for butikken, både når det gjelder åpningstider, bemanning, innkjøp osv. Til julehandelen vil mange nye effekter være på plass, og når vi nærmer oss seriestart i 1999 kan vi love et nytt og mye bredere vareutvalg.

Alt i alt er vi altså godt fornøyd med tingenes tilstand på BST-fronten. Det legges ned et stort antall timer i dugnadsarbeid, møter og forberedelser, både av styret og av frivillige ildsjeler. Den viktigste jobben er imidlertid den som gjøres på tribunen under kamp, men der er medlemmene viktigere enn vi som driver BST til daglig. Vi håper at alle 3200 stiller med rensket røst og stort pågangsmot når serien sparkes i gang igjen om et halvt år, slik at vi kan befeste vår posisjon i norgestoppen. Om ikke sportslig, så i hvert fall på tribunefronten!

Bengt Magnus Dyrkorn

Fra forening til forretning... og tilbake igjen

1998 var året da Brann skulle ta det endelige steget fra å være en forening til å bli en profesjonelt drevet bedrift. Harry Herstad skulle gå i bresjen for dette. Viser 1998-sesongen vår framtid som forretning?

Forventningene til Harry Herstad var skyhøye, og jeg var blant dem som mente at vi endelig hadde fått en mann som kunne rydde opp i kaosadministrasjonen hos Brann. Harry Herstad har vist seg både som en sterkere og svakere leder enn forventet. Sterkere fordi han har tort å gjennomføre upopulære tiltak, svakere fordi han ikke har fått gjort noe av det han ville, men snarere forsterket det jeg ser på som en negativ trend i Brann. Da Harry Herstad tiltrådte i vinter var visjonene mange og gode. Ingenting av det han ønsket er blitt gjort, og det som er verre: han har heller ikke fått skikk på Brann-konsernet slik vi hadde ønsket det.

Økonomi

Første halvår 1998 bød på et underskudd rett i nærheten av 5

millioner kroner. Fjorårets totalregnskap viste et snaut overskudd, men ville også gitt et tilsvarende underskudd dersom det ikke var for salgene av Tore André Flo, Morten Pedersen og Claus Eftevaag. Dette ble også behørig kommentert i pressen og på fjorårets årsmøte; uten at de styrende krefter i Brann synes å ha tatt lærdom av det. Brann er uten tvil den klubben i Norge som har størst potensial både når det gjelder publikumsoppslutning, interesse og oppslutning fra næringsliv og sponsorer. Hvordan er det i det hele tatt da mulig å tape 5 millioner på et halvt år? Lars Henrik Berge og Harry Herstad skylder på det sportslige og de store spillerinvesteringene man måtte gjøre i løpet av sesongen. I tillegg er spillerne blitt dyrere i drift og publikumstallet er gått ned i forhold til budsjettet. Mitt poeng er at alt dette unntatt spillerinvesteringene visste man om for lenge siden. Allerede i fjor burde varselklokkene ringt, etter Branns beste sesong på over 20 år, som allikevel ikke ga annen klingende mynt i kassen enn deler av spillersalgene. Ledelsen i Brann

synes å være smittet av en «alt ordner seg for oss» mentalitet, hvor de ikke er villige til å ta de kraftige økonomiske problemene på alvor, og gjøre noe for å redusere underskuddet. For aksjonærene i Brann er dette alvorlig, all den tid deres investering er redusert med nesten en tredjedel. Man skal være meget langsiktig for å tåle et vanstyre av sine penger på den måten. Det blir nok et tøft årsmøte i Brann Stadion as.

Solgte oss ut av Europa

Med tanke på at jeg mener Brann burde gjøre seriøse grep når det gjelder økonomien, er det kanskje rart at jeg også kritiserer Brann for å ha solgt hjemmefordelen i Europacupen mot Werder Bremen for noe som i utgangspunktet så ut som 3,5 millioner kroner, men som ble kraftig redusert da vi måtte spille hjemmekampen tirsdag klokken 17.00, og dermed tapte både TV-penger og billettenger. I ettertid tror jeg det er rett å si at vi tapte avansement i UEFA-cupen på denne avgjørelsen. 2-2 sto det etter to fulle kamper, og med ekstraomgangene på Stadion tror jeg de fleste er enig med

Brann er best ...også på TvHordaland

Se vår sportssending
“Før avspark”
hver fredag

Vi sender alle dager

17.25 – 17.55

19.30 – 20.00

ca. 23.30 – 24.00

- Hver søndag når det er kamp på Stadion sender vi ca. kl. 23.30 en halvtimes redigert opptak av Brann-kampen.

Følg oss
– vi følger Brann

TVHordaland

meg i at det nok ville tippet den andre veien. For Brann var dette en kalkulert risiko. Det jeg reagerer på er den grunnleggende uærligheten Brann legger for dagen overfor oss når de først hevder at det er en stor fordel å spille hjemme sist, for etter salget å gå ut i avisene og hevde at det enten ikke betyr noe eller at det kan være en fordel å spille sist. Undersøkelser viser at det faktisk er en fordel å spille hjemme sist. Statistisk sett går drøyt 55% av lagene som gjør dette videre i Europacupen. Men jeg synes det er greit. Man tar en sjanse, og forskjellene er ikke så store. Men forklaringene holder ikke mål. Brann solgte seg som en hore, og da duger det ikke å komme og si at vi gjorde det fordi vi likte det. Prostitusjon er greit nok det, men man skal i hvert fall være ærlig nok til å innrømme at det er det man holder på med.

Totalopplevelsen

Harry Herstads store visjon var å gjøre Brannkampene til en totalopplevelse, med å dra inn mange forskjellige andre elementer i arrangementet, for eksempel kunne han godt tenke seg å bruke duskedamer (!). Isteden har vi fått Gullbrand tilbake (forhåpentlig bare for en kort stund). Man kan mene hva man vil om de «underholdningstiltakene» Harry vil ha, en del av dem er sikkert greie, og en del rimelig harry. Imidlertid er det sikkert lurt å skule over Nymarksbanene til Haukelandshallen. Etter Ulrikens første hjemmekamp i år skrev Bergens Tidende følgende: *«(publikum hadde) fått både bergenssangen, innendørs fyrverkeri, pauseshow og konkurranser i time outene. En virkelig basketopplevelse og et gjennomført artig show for både unge og eldre.»*

Kort sagt: Ulriken spilte på patriotisme

og underholdning, og vant. Journalistene som hadde all grunn til å kritisere Ulriken for en elendig kamp, trekker fram det positive, som var rammen rundt kampen, og jeg tror også det er dette publikum husker igjen. Ulriken har brukt mye tid på å finne ut av to ting: Hvordan skal vi få folk til å komme og se på oss? Hvordan skal vi få dem til å komme igjen? Harry Herstad er kort sagt inne på noe veldig viktig når han vil gjøre noe med totalopplevelsen å gå på Brannkamp. Men det er blitt utsatt og utsatt, for «man spiller ikke sirkus i en begravelse» som han treffende uttalte tidlig i høst. Men kanskje det er nettopp det man burde gjøre. Årets tragiske sesong har ført rundt 3.000 tilskuere rett ut av stadionportene, mange av dem for aldri mer å komme igjen. En semifinale mot Rosenborg på Stadion trekker ikke fulle hus. Noe er gått katastrofalt galt i tillitsforholdet mellom Brann og publikum. OK, det viktigste er selvsagt å holde seg i eliteserien, men vi har da grunn til å forvente mye mer enn det? Brann har definert en målsetting om å være blant de 4-5 beste i Norge hvert år. Dette skal blant annet gjøres gjennom å rendyrke den såkalte «Brann-stilen», som nok er effektiv men også dørgende kjedelig. Kjell Tennfjord sa i 1995 at det beste man kunne få av underholdning var å se Brann vinne. Når Brann ikke lenger vinner kamper er det ingenting igjen.

Katastrofesesongen

Sesongen 1998 sluttet for meg på Weser Stadion i Bremen. Da kampen var over der nede og vi var ute av UEFA-cupen, var den eneste trøsten og gleden den som kommer hvert år: Hva kommer til å skje neste år? For sesongen i år har vært en sammenhengende katastrofe. Jeg har sett de fleste av Branns kamper i år, og

kan faktisk bare huske to av kampene som positive opplevelser spillemessig. Det dreier seg om cupkampen mot Molde og hjemmekampen mot Werder Bremen. Bortsett fra disse to kampene har Brann spilt middelmådig eller elendig, og vært svært langt fra det vi kan forvente. Jeg regner det som en selvsagt ting at Brann skal evaluere sesongen etter at den er ferdig, og regner det da som like sannsynlig at de ansvarlige for fadesen kommer med de gamle flosklene om at vi har hatt marginene mot oss og at ballen er rund. Hvis vi skal utvikle oss videre holder det ikke med dette igjen og igjen. Brann må sette seg ned og prøve å analysere hva som gikk så fryktelig galt og ta alle forholdsregler slik at det ikke skjer igjen. Har Harry Herstad & co baller til det, bør de engasjere folk utenfor Stadionkorridorene til å være med på disse samtalerne, og Brann bør gjøre noe så utypisk som å lytte til det folk har å si, både internt i klubben og de som kommer utenfra.

Spillerkjøpene

Etter manges mening gjorde Harry Herstad det eneste rette da han satt foten ned i sommer, og kjøpte Svante, Raymond, Roy og Bjarki. Vi har ikke fasiten på disse spillerkjøpene ennå, men de var helt klart med på å heve oss fra å være et elendig eliteserielag til å være et middelmådig eliteserielag. Men kun to av spillerkjøpene i sommer har slått til. At Roy får spille såpass som han gjør er en regelrett skandale, og Bjarki har etter mitt syn ikke overbevist den korte tiden han har fått spille. At Svante er en viktig tilvekst for klubben er jeg enig i, men det skulle også bare mangle når man bruker 5 millioner på en spiller. Det er imidlertid grunn til å spørre om disse var så avgjørende som det kan virke for at vi har berget kontrakten. Hva med de gode spillerne som er satt ut av laget, kunne de gjort det samme, og hevet Brann til en middelmådighet? Forventningene foran sesongen var skyhøye. Den samme stallen som i fjor, men med solide forsterkninger i de fleste ledd. OK, venstrebacken var et problem, men ellers har Kjell fått det han har hatt lyst på. Hvorfor blir det da så galt som i år, og hvilke garantier har vi for at det blir bedre neste år? Ligger garantien i Harald Aabrekk?

Trenere

Brann har ansatt ny trener, ikke bare en, men to ganger i løpet av sesongen.

Begge gangene har valget falt på Harald Aabrekk. I forrige nummer av den 12. mann advarte vi ham sterkt mot å bli hovedtrener i Brann, nettopp fordi vi tror hans sterkeste side ligger i spillerutvikling. Når Harry og Kjell allikevel har valgt ham to ganger, er det vanskelig å se noen fornuftig grunn til dette. Jeg våger den påstanden at min gamle gymtrener på barneskolen kunne fått noe bedre ut av spillermaterialet Brann rår over enn det laget har prestert i år. Når vi vet at kapasiteter som Trond Sollied, Per Brogeland og Tommy Svensson, som alle tre må regnes blant de beste trenerne i Europa, har vært ledige på markedet og til dels signalisert svært sterkt at de er interessert i å trene Brann, er det nærliggende å spørre hva som ligger til grunn for ansettelsen av Aabrekk, og hans videre engasjement. Etter mitt syn er det Kjell Tennfjord og Harry Herstad som har trumfet gjennom ansettelsene av Aabrekk, første gang mot styrets vilje, andre gang uten styrets kjennskap. Hvorfor de har gjort dette er for meg helt ubegripelig.

Demokrati

Det er en ting som har preget Brann mer enn noe annet etter Harry Herstads inntreden i korridorene. Det dreier seg om enkle, selvsagte begreper som bedriftsdemokrati og personalhåndtering. Det første dreier seg om en leder som oppfører seg paranoid overfor de ansatte, spillere, tillitsvalgte og andre, og til og med går ut i avisene for å fortelle om det. Harry Herstad har samlet Kjell Tennfjord og Lars Henrik Berge rundt seg som sine fortrolige, for han tror ikke han kan stole på noen andre. Det gir disse tre enorm makt, samtidig som det vanskeliggjør jobben til de andre på Stadion. For hvem skal man gå til når man er mistenkeliggjort av sin høyeste sjef? Er det da grobunn for å komme med gode ideer eller initiativ? De fleste med litt peiling på bedriftskultur vil svare nei. Når Harry Herstad (kanskje i samarbeid med Lasse Berge) også sørger for å mistenkeliggjøre de kritiske personene i styret slik at disse føler seg tvunget til å gå av, for deretter å gjennomføre beslutninger om såvidt viktige ting som trenerspørsmål uten styrets kjennskap eller godkjennelse, er resultatet at Branns valgte styre bare blir et administrativt verktøy for den ansatte direktøren. Det burde selvsagt vært omvendt.

Personalhåndteringen er det ikke

nødvendig å si så mye om. Alle unntatt sjefene på Stadion har skjont at det ikke er særlig menneskelig å gi 5 spillere sparken foran alle deres lagkamerater. At ikke Harry Herstad skjønner hvor tungt dette føles for de det angår sjokkerer meg, og at han ikke så en annen måte å gjøre det på er også ubegripelig. En parallell situasjon er oppsigelsen av de to inngangsvaktene på Stadion. Rent saklig kan jeg være enig i at det trengs friskt blod, men det må være mulig å snakke til folk og forklare dem situasjonen, istedenfor at de skal få sin oppsigelse forkynt via rykter.

Informasjon

I disse dager driver Brann og innarbeider sin nye informasjonsstrategi, og prøver å ansette en informasjonssjef. For en gangs skyld er jeg nokså enig med Harry Herstad. Brann trenger en strategi rundt informasjon og mediehåndtering. En plass må man begynne, og å få utarbeidet en mediehåndbok og skolere medarbeidere og spillere i mediehåndtering er nok på høy tid. Med det mediepresset Brann har rundt seg er det nok heller ikke så dumt med en informasjonsansvarlig. Denne kan også med fordel styre med interninformasjon, internettbiten, Branns medlemsblad og en rekke andre områder som er kraftig forsømt fra Branns side. At media er forsmådd, skjønner jeg godt. Aviser og andre medier har lenge hatt fritt innsyn i alt som har med Brann å gjøre og det må stoppe. Imidlertid synes jeg gjengen på stadion overser et viktig poeng som stadig trekkes fram av journalistene: Når spillerne synes det er lettere å ta opp interne problemer med en journalist enn internt, er det noe som er riv ruskende galt med kommunikasjonen, og ikke minst takhøyden man holder. I Brann straffes man for å komme med synspunkter på hvordan tingene drives. Det blir helt feil.

Fra forening til forretning?

Bremen-kampene viste kanskje bedre enn alt annet i år at forskjellen på en forening og en forretning mest går på pengene. På alle andre måter var vi tilbake til 70-tallet. Brann er fornøyd med å møte en attraktiv motstander. Direktører og styremedlemmer stiller på Weser Stadion med andekthet i blikket, autografblokker og kompaktkameraer (omtrent som da de skulle møte en Alex Ferguson i

Manchester og ble latterliggjort for hele Norge). Når tyskerne legger press på for å få hjemmekamp sist er det ikke nei i Branns munn. Vi gjør alt for at de store guttene skal være fornøyd med oss. Brann oppførte seg med andre ord som en typisk bakgårdsklubb for første gang i selskap med de store guttene. Bergensere er kjent for sin stor-kjeftethet og sin arroganse overfor annerledes boende vesener. Hvorfor er Brann så til de grader småkårsfolk og står med luen i hånden overfor lag som Werder og Manchester United?

En ting har Brann i hvert fall oppnådd: Man omtales i store oppslag i både Dagens Næringsliv og Finansavisen. Dagens Næringsliv gir for øvrig følgende grunner til at økonomien er så skral i år: «Usikkerhet rundt trener-skiftet, dårlig taklede personal-problemer og offentlig debatt om interne problemer har preget Brann i vår og i sommer. Brann Stadions markedsverdi var i år 155 millioner kroner, men er nå redusert med over 50 millioner kroner.»

Hva kan gjøres?

Ingenting av dette er noe nytt. Administrasjon og styre i Brann har vært en sammenhengende skandale i lang tid. Det har bare toppet seg ekstra denne sesongen. Mye av det tror jeg har med Harry Herstad å gjøre. Jeg synes han gjennom året har bevist at han ikke er rett mann til å lede Brann inn i framtiden. Etter mitt syn bør han ta konsekvensen av dette og gå av. Hvis så ikke skjer, bør styret gjøre klart for ham hvem som er arbeidsgiver og som skal informeres. Det kan ikke være holdbart for styret i hverken Brann eller Brann stadion at Harry Herstad går rundt og tar beslutninger uten støtte i de respektive styrene, og uten å informere dem. Det kan imidlertid virke som om det nåværende styret ikke er sterkt nok til dette, og at Lars Henrik Berge med sitt tunge styreengasjement, er mer opptatt av å sikre seg fast ansettelse på Stadion (Noe som skjer automatisk i mars neste år dersom hans vikariatet ikke blir sagt opp. Norsk lov sier nemlig at man ikke kan være i vikariat i mer enn tre år før man blir fast ansatt). Som supportere har vi en mulighet til å gjøre noe med dette; melde oss inn i Brann, stille på årsmøtet i februar og velge inn folk med både fornuft og ryggrad til å tale våre interesser i styret.

Per Arne Flatberg

AKERSMIC

Velkommen til Bergens eneste
komplette hjemmeunderholdningssenter!

Nintendo 64
med ekstra
håndkontroll, minnekort,
Rumblepack og valgfritt spill.

Kun kr. 1.299,-

Playstation
valuepack. I
håndkontroller og
minnekort

Kun kr. 1.299,-

Bærbar **MiniDisc**
med opptaks-
funksjon

Fast lavpris:
Kr. 2.990,-

Inkl. fjernkontroll
og digitalkabel

AKERSMIC

3 Etasjer

- I kjelleren:
**HiFi og
TV-avdeling**
- 1. etg:
CD-avdeling
- 2. etg:
**Multimedia, spill,
video og DVD**

Åpent 9-20 (16)

En reise tilbake i tid...

Reisebrev fra Vilnius

Grunnet frykt for at Radio 1s reporter, Erik Hanøy, skulle ha glemt radioutstyret sitt i Bergen, tok jeg flyet til Vilnius for å høre kampen på litauisk radio. Skuffelsen var derfor enorm da jeg fant ut at ingen litauiske radiostasjoner skulle sende kampen.

Her hadde jeg brukt 3.900 kroner i flybillett tur/retur, og så måtte jeg ut med ytterligere et par kroner for å komme inn på Zalgiris Stadion og høre Hanøys stemme der... Sure kroner med tanke på at det hadde vært gratis å høre kampen på hotellrommets radio.

Litauisk radio var for øvrig noe makkverk. Det må da kunne gå an å snakke slik at vanlige folk forstår!

Før jeg reiste, hadde jeg blitt advart på det sterkeste mot å bevege meg alene i Vilnius. Hvis jeg så ut som en turist, trengte jeg bare å kjøpe billett den ene veien... Derfor vurderte jeg sterkt å kamuflere meg med en skitten fløyelsbukse, rutete skjorte, samt et par gamle sandaler. Jeg skulle gå dukknakket rundt og se veldig trist ut. En stor bart under nesen, samt Vodka i den ene hånden og Pravda i den andre, skulle nok overbevise de baltiske. For ikke å snakke om å sove minst mulig før avreise, slik at både øyne og ansiktsfarge ble rødsprenget i kjent østeuropeisk stil.

En typisk østeuropeisk friidrettsarena

Men de eneste look-a-like-investeringene jeg gjorde, var en sovjetisk militærhatt og en klassisk russisk pelslue. Begge med rød stjerne, hammer og sigd. Dette, samt en krigsmedalje med påskriften "СССР", kjøpte jeg på et marked i byen. At slike brukte kommunisteffekter selges til turister, er imidlertid ikke så populært. Gamlingen som solgte meg dette, fikk en kraftig skjennepreken av en eldre kone. Gamle kommunistysymboler får balterne bokstavelig talt til å se rødt. Jeg gjemte alt dypt nedi en pose...

Litauen sett med Brannøyne

Det skulle imidlertid vise seg at folk flest gikk kledd som i Vest-Europa, og at det overhodet ikke var forbundet med noen fare å bevege seg rundt omkring i den litauiske hovedstad. Til min store skuffelse ble jeg ikke engang utsatt for så mye som et drapsforsøk.

Sannsynligvis fordi jeg aldri havnet i mørke bakgater på sen kveldstid!

Det nærmeste jeg kom uvennlighet, var utenfor Zalgiris' lugubre supporterterkneipe under tribunene på verdens mest shabby stadion. Da jeg spurte tre-fire Zalgiris-fans om de snakket engelsk, svarte de bare "no!" med en temmelig avvisende mine. Den ene av dem pekte på det røde skjerfet mitt og sa noe sånt som: "Krangas skummas... FUCK OFF... grdsjinyj brmmptisji". Så pekte han mot bortetribunen, sa "cvarskijsirijni brejkładsjke", og skubbet til meg. Østkantfolk!

Vilnius hadde et ganske så flott sentrum. Det var derimot ikke særlig flott i byens bakgater og drabantbyer. Det er nok der alle de fattige tiggerne – kapitalismens tapere – bor. Men til tross for en gjennomsnittlig månedslønn på vel 1.600 kroner, så hovedstadsbefolkningen likevel ut til å ha flotte biler. De verste kjøretøyene var det politiet som humpet rundt i. Det kan faktisk virke litt ironisk når de grønnkledde militæraktige purkene kjører rundt i knøttsmå Lada-vrak. Dessuten er jeg overbevist om at byens minst 3.000 år gamle trolleybusser har slitt seg opp til Birkelundstoppen i

Klassisk arkitektur som huste tidvis krakilske Zalgiris-supportere.

En reise tilbake i tid

mellemkrigstiden.

Hotellet jeg lå på, var i en turistguide omtalt som "der du overnatter hvis du vil reise tilbake i tid". Bygningen var en 22 etasjers koloss i gjennomført tragisk-kommunistisk stil. Alt interiør var i brunt, rommet var "Norge anno 1950", og nattbordet som viste seg å være et radioapparat, var vel fra tiden rundt den russiske revolusjon. Det var overhodet ikke noe galt med service og renslighet. Og det hadde da både businessenter, lege, tannlege, frisør, badstu etc. Men det statseide Lietuva Hotel ga meg én eneste assosiasjon: Kommunisme. Skal vedde på at rommet mitt var fullt av mikrofoner og minikamera. Ingen rom for sprell der i gården! (Paranoid).

Som jeg allerede har vært inne på, var ikke Zalgiris Stadion det mest imponerende stadionanlegg jeg har vært på. Det var pill råttent, stygt, uintimt, gammeldags og lyste "østblokk" lang vei. Den enorme lystavlen i svingen var like stor og stygg som på alle andre friidrettsstadioner øst for Berlin. Stadionet som hadde plass til 13.000 sittende mennesker, var dessuten bygget i typisk kommunist-monumental stil med søyler og flaggborger. For øvrig talte supportergruppen deres 29 bomberjakkebekledd ungdommer som ikke hadde en eneste sang på norsk!

Brann-leiren bestod av meg selv, samt en gjeng sponsorer. En av dem som normalt sett ville blitt kalt "sponsortullinger", var faktisk litt supporteraktig av seg. Sammen klarte vi å dra med noen andre sponsorfolk på litt rop og sanger. Og hver gang vi åpnet gapet for å synge, ble vi belønnet med voldsom piping og hånflir fra de vel 1.100 litauerne. Vel, vi lo sist og best. Og det var ikke fordi vi var trege i oppfattelsen...

Kjørt hjem av politiet

Da 0-0-kampen var over og avansementet sikret, hoppet jeg inn på ærestribunen og gikk inn på et bakrom der det var kanapeer og drinker til sosieteten. En av sponsorene spurte Lars-Henrik Berge om det var OK at jeg ble med på Branns bankettmiddag i etterhånd, hvorpå Brann-formannen svarte at det bare skulle mangle når jeg kom helt til Vilnius som eneste supporter.

BA og BT kunne for øvrig fått litt av hvert å skrive om, hvis de hadde sett hvilken bil jeg og et par sponsorer satte oss inn i utenfor stadion. Turen ned til sentrum gikk nemlig i purkebil ("Brann-supportere i litauisk fengsel!"). Heldigvis var det bare en lokal purk som ville yte oss litt gratis service.

Ut på kvelden var det klart for drinker i baren på SAS-hotellet, der Harald Aabrekk vartet opp med grisevitser som Lasse Berge skoggerlo av. Alle var fryktelig imponerte over at jeg hadde reist helt alene og betalt så mye bare for å se Brann. Men før selvsкрыtet tar fullstendig overhånd, nevner jeg at folk ble veldig så spandable på drinker. Spesielt DnBs informasjonssjef Jacob Lund. Jeg har aldri møtt en mer spandabel person i hele mitt liv! Men så har han nok penger til det også, da....

Også Brann var i det spandable hjørnet på seiersbanketten der jeg, klubbens ledere, sponsorer, presse, samt Terje Bøe og hans kone deltok. For min egen del ble det både forrett, pepperbiff, sprøstekt banan i is, vodka og Bordeaux-vin. Brann betalte hele gildet, og det hele utartet seg til å bli usedvanlig moro i den eksklusive katakomberrestauranten.

Men alle var enige om at det hadde

vært en kjekk tur

Damer er noe som alltid er interessant. I hvert fall for noen av oss! Og jeg må si at det var oppsiktsvekkende mange litauiske skjønnheter blant de 578.603 innbyggerne i hovedstaden. Men så er litauerne ofte nordiske av utseende, og skiller seg på en måte fra polakker og russere som til sammen utgjør 40% av byens befolkning. Engelskkunnskapene var det imidlertid så som så med. Men de som har gått på skole etter revolusjonen i 1991, snakket sånn noenlunde bra engelsk. Alle ungdommer jeg snakket med, mente i hvert fall at alt var blitt langt bedre nå etter kommunismens fall. De hadde mer penger og følte seg frie. Den ene av dem prøvde å selge meg billetter til Boney M.-konsert! (Velkommen etter...) Som dere kanskje vet, var denne gruppen bannlyst i Sovjet, fordi de hadde en sang som harselerte med russerne. Jeg syns jeg ser for meg publikum humre for seg selv når denne sangen spilles på konserten.

Morgen etter leste jeg følgende overskrift i en lokal avis: "As nekalbu lietuviskai". Og jeg må si jeg blir virkelig provosert av å lese slikt! Grammatisk feil er det også. Det viser bare at litauiske aviser ikke er det spor mer seriøse enn VG og Dagbladet.

I det hele tatt var det en feiende festlig

Heldigvis gikk det rett vei for Brann i Vilnius

tur til Vilnius. Brann gikk videre, ølet var billig og bra, damene var likeså... eh... bra, altså! Når dette leses har vi forhåpentlig også kastet Werder ut av E-cupen. Europa ligger for våre føtter!

Alexander Osdal

105,8 Sentrum — 106,7 Syd/Vest — 107,1 Nord/Vest

**Alle Branns bortekamper
hører du på Radio 1!**

Mit Helga im Bremen

Vi har blodskutte øyne, skjelvende knær og en smak av sandpapir i munnen. Å innta vertikal posisjon under slike omstendigheter kan synes absurd, men alt har sin forklaring: Det er duket for fotballkamp igjen. Denne gang spiller vi borte, i Europa.

Mandag 28.09: Datoen melken som fremdeles står i kjøleskapet, tre uker etter, skulle vært konsumert innen. Men kanskje viktigere- avreisediten for BSTs utflykt til det nordtyske landskap. Penger veksles og ordbøker pakkes, og Bergen sine gutter fyller to busser til randen. De mer erfarne, hardbarkede karene bak i bussen har med niste. Vi andre må nøye oss med dyre sitronmuffins fra fjellbygder vi ikke visste eksisterte.

Turen ned går greit, for hva er vel 20-30 timers kjøring når man har utvalgte perler fra Bergens rike sangskatt på høytaleren? Dessuten er vi fulle av optimisme, og på båten fra Kristiansand til Hirtshals får vi gleden av å rable gal på dansegulvet til det ungarske bandets skrekkblandede fryd. Vi ankommer Bremen en god stund før kampstart, og vi har tid til alt unntatt det vi trenger mest: Å sove. Det er for øvrig uten stikk av dårlig samvittighet vi registrerer at byen ikke har de helt store estetiske kvaliteter.

Spenningsnivået stiger etter hvert som kampen nærmer seg, og følelsen er god. Klarer vi å lage et mål skal det mye til

om vi ikke går videre. Som vanlig kommer jeg halsende inn på arenaen ca. ett minutt før avspark. Det er i underkant av 200 på vår tribune og de selger øl der. For et ypperlig tiltak tenker jeg, dette må jo bare gå veien. Weserstadion er en pussig arena, vi har triste løpebaner foran oss, og fra oven overvåkes vi av et stort antall politifolk iført det lokale moteplagget lederhosen. Det er lyd på tribunen hele tiden, ikke så mye synging akkurat, mer en slags summing av stemmer og klappsalver. Gjengen vår gjør en OK innsats, men vi har oddsene mot oss: Den irriterende summingen overdøver mye, akustikken er laber, og på toppen av det hele virker det som om speakeren prøver å sette rekord i antall sanger han kan avbryte. Først mot slutten av kampen viser Werderfansen hva de er gode for, og den elleville stemningen er med på å løfte tyskerne frem til seier. Med litt flaks kunne vi greid det, men om vi hadde fortjent det er noe annet, for vi spilte dårlig fotball. Etter ekstraomgangene er Branns E-cupinnsats i det 20. århundre historie, og skuffelsen er enorm. Ølet vi kjøpte var visst alkoholfritt også, er det noen som sier.

Tyskertrøndere

Bitterheten rettes hovedsakelig mot Herstad & hans menn. Ikke nok med at de solgte fordelene med hjemmekamp sist, de var frekke nok til å forsvare det

utfra sportslige hensyn. Hvordan det hadde gått hvis vi hadde avsluttet hjemme får vi aldri vite, men sjansene for ekte Brannrus under og etter ekstraomgangene hadde vært mye større.

I stedet lusker vi slukkøret ut i gatene, der Werdertilhengernes ytre likhet med trøndere gjør det hele ekstra ydmykende. "Ikke nevne krigen"-regelen overholdes bare såvidt. Det hyttes slapt med never, og de store flaggene vaier i sørgetakt over oss. Vi sier ikke så mye, de tomme øynene taler for seg. Noen drar til hotellet for å stirre i veggen. De fleste andre kommer etter hvert på bedre tanker: Det er tid for mer øl. Skjenkestedene har svært hyggelige åpningstider, noe vi vet å utnytte oss av. Sent på kvelden er det noen som tenker å gjøre alvor av slagordet "Bremen i ruiner", men det fungerer dårlig. Det er mer på sin plass med litt søvn.

Tap og ett halvt Europas kjøring foran oss er ikke det beste utgangspunktet for en busstur, men vi overlever også hjemturen på et vis, med videokikking, butikkømming, og små colafasker med sukker på som ingredienser. I tillegg til rikelig drikke selvfølgelig. Så er vi hjemme. I det jeg rusler hjem til klagende huseiere er kroppen ødelagt og hodet fylt med Anne Malene i grønmalet hus. Det blir lenge til neste tur til Europa.

Isak S. Falch

Bergen sine gutter

”Vi har vært på purken” er det noe kryptiske navnet på en bergensk klassiker som er kommet til heder og verdighet igjen denne sesongen.

Generasjon på generasjon av bergenske kjuagutter har yppet hverandre med at “her kommer Bergen sine gutter”, og gitt klar melding om at “e det nåkken så ve slåss, bare kom igjen med oss”. På gutters vis. Så har Store Stå tatt opp tradisjonen etter at Fred Ove Rekstens versjon av denne bergenske klassiker ble sendt ut på Brann-CDen i vår. Dette er til stor ergrelse for noen. Spesielt andre lags supportere har store problemer med å forstå at dette kan være noe å synge om.

Det kan være så mange grunner til at vi synger denne sangen. En kan være å minne spillerne våre på at de faktisk slåss for hele Bergen. En annen kan være å sette frykt i motstanderlagets spillere. De skal ikke tro de kan komme her på Stadion og yppe seg ustraffet. En mulighet er også at vi skal minne hverandre på tribunen om at også vi representerer Bergen og alt Bergensere er stolt av. En ting sangen ikke er, er en oppfordring til vold supportergrupper imellom. For synges “vi har vært på purken” i en litt amper situasjon, løser spenningene seg opp og man er, om ikke akkurat verdens beste venner, så i hvert fall på kjomslig talefot igjen.

Patriotisme

Jeg tror hovedgrunnen til at “Vi har vært på purken” er blitt såvidt populær i år ligger i at den rører ved den patriotiske og Bergensnasjonalistiske siden av oss. Dessverre er patriotisme blitt forbundet med idioter på ytterste høyre fløy og forfyllede oslo-svin som skråler på landslaget i et evig delirium. Vi som bor og lever i Bergen vet at patriotismen kan ha helt annet innhold og gi en følelse av stolthet over byen vår vi ikke finner andre plasser. Dessverre er det bergenske “nasjonale instinkt” nærmest fjernet fra Stadion. Uten å ha opplevd det selv, mener jeg å ha hørt såpass fra “gamle dager” at da var det oss mot resten av landet når det var kamp på stadion. Striler, østlendinger og annet pakk skulle sendes tilbake dit de kom fra med halen mellom benene og skam i sine stygge tryner. Det var naturligvis på den tiden Brann i all hovedsak besto av

Bergen sine gutter synger ut

Bergensere. Slik er det ikke lenger. Det kan til og med være slik at en del av Branns spillere svever i fullstendig villfarelse om hva Bergenske tradisjoner, Bergensk patriotisme og Sportsklubben Brann egentlig er for noe.

Jeg er i den heldige situasjon at jeg innimellom havner i selskap med diverse studenter, noen innfødte, noen innflyttere. Hver gang det blir snakk om hvor lenge folk har bodd i byen vår, er det alltid en eller annen som forsnakker seg, og hevder å ha bodd i Brann i X antall år. Det er dette som gjør Brann og Bergen spesielt. Byen og laget er synonyme ord, og betyr det samme, både språklig og i våre sjelsliv.

Nystemt

Og her kommer Bergenske sangklassikere inn igjen. På tribunen tjener de til å minne oss på akkurat dette. Når Nystemten runger over

Store Stå får de fleste en klump i halsen. Gud vet hvordan det hadde vært å få innført tradisjonen med å synge Nystemten av hele stadionpublikumet foran hver kamp (I USA er det helt umulig å starte et idrettsarrangement uten å ha felles avsynging av nasjonalsangen). På veien til dette målet har selvfølgelig sangen om Bergen sine gutter en helt naturlig plass. Personlig synes jeg også det hadde vært usedvanlig passende å synge “Niagarafossen, London og Paris; Ka e det mot Bergen, Nordens Paradis?” i møte med storkjeftede fant fra mindre velsignede deler av verden enn Bergen.

Per Arne Flatberg

Per Arne er født og oppvokst på Østlandet, men hevder å ha sett lyset i form av Brann og Bergenspatriotisme da han var ferdig med sin barndom.

Super-Ray fra Østfold

I juni, rundt de tider da Harryen omsider åpnet Branns velfylte bankkonto, var det nok mange bergensere som ytret setninger som "Raymond kem?" og "Kvis.. ka for nokke?". De fleste hadde vel lagt merke til denne Mossespilleren med unaturlige hårfarger som blått og rødt, men hvem var han? Var han en habil fotikkspiller?

Ingen kan vel nekte for at svaret på det siste spørsmålet var, og er, ja. Allerede i sin andre kamp fikk han tilnavnet Super-Ray, og etter fire kamper stod han med fire puttinger. Raymond Kvisvik er absolutt blant de største bidragsyterne til Branns brukbare tabellklatring de siste fire månedene.

Hvorfor valgte du å komme til Brann?

Dette skjedde ganske fort, uken etter at Brann første gang tok kontakt var jeg offisielt Brann-spiller. Akkurat på denne

tiden lå jeg i kontraktsforhandlinger med Moss, men jeg følte ikke at de førte til noe som helst. Etter fire møter var vi ikke kommet lenger enn til der vi startet forhandlingene. Da Brann dukket opp med sitt tilbud virket det på alle måter mer forlokkende. Jeg innrømmer gjerne at jeg har ønsket om å komme videre, og jeg tror det er lettere i Brann enn i Moss. Jeg brukte ikke lang tiden på å bestemme meg, spesielt med tanke på at Brann skulle ut i Europacup og at de hadde en nær forestående treningskamp mot Man. Utd.

Hva synes du om å bli mottatt som en "Quisvik" da du kom tilbake til Melløs som Brann-spiller?

Det var selvfølgelig ikke særlig moro, men jeg fokuserte ikke så mye på det. Hadde supporterne visst hvorfor jeg gikk hadde de vel ikke vært så sinte. De burde heller stille spørsmål ved ledelsen til Moss, som lar den ene unge lovende

spilleren etter den andre gå fra klubben, eksempelvis Thomas Pereira og Thomas Myhre.

Så du mener at det ikke bare er av økonomiske grunner?

Nei, det vil jeg ikke si.

Ditt kontraktsforhold med Moss var veldig spesielt. Kan du fortelle litt om det?

Familien har jo eid meg for å si det sånn. Jeg, min far og min bror har eid meg. Ut ifra avisene har vel folk fått inntrykk av at det var min far som eide meg, men det er litt feil. Jeg eide 65%, min far 20% og min bror 15%. Sånn sett kan du vel si at jeg eide meg selv som fotballspiller. Jeg kjøpte meg fri fra Sarpsborg for et sted mellom 100 og 150.000 kroner, og gikk til Moss på den betingelsen at jeg skulle eie meg selv. Når jeg gikk til Brann kan du si at jeg solgte meg. Nå er det Brann som eier meg, dvs jeg eier en bitte liten del av meg selv...

Hvordan fungerer dette i praksis da?

Hvis jeg skulle f.eks. bli solgt til en utenlandsklubb for ti millioner så skal Brann ha så og så mye og jeg ha så og så mye.

Hvordan var det da du gikk fra Moss da? Du hadde vel en slags kontrakt med dem?

Ja, jeg hadde et halvt år igjen av den og hvis jeg hadde ventet til sesongslutt hadde jeg fått hele beløpet i egen lomme. Men jeg hadde en kontrakt som sa at hvis Moss fikk et tilbud på 3-5 millioner så skulle de ha halvannen million, mens resten gikk til meg.

Var ikke du på vei til Vålerenga for noen år siden?

Etter det siste året mitt i Sarpsborg hadde jeg et treningsopphold der, et opphold som for øvrig var fikset av faren til Sander Solberg. Jeg fikk mange positive tilbakemeldinger etterpå, men så måtte jeg opereres for brokk og da ringte Vidar Davidsen og sa at de ikke torde å satse på meg. Men Eggen i Moss satset på meg. Jeg kunne selvfølgelig fortsatt i Sarpsborg. De rykket jo opp i 1. divisjon det året, men jeg følte vel at Moss hadde mer å fare med i toppen av denne divisjonen.

Er det sannhet i ryktene om at du spilte med VIF-drakt under Moss-drakten da lagene møttes i fjor?

Nehehei! Det har jeg aldri gjort! Den var ny forresten. Etter at jeg kom til Bergen har jeg hørt mye rart om at jeg var medlem i Klanen og at jeg har stått og heiet med dem under kamper. Det er ingen sannhet i disse ryktene. Jeg var faktisk på tribunen under en VIF-kamp i fjor, og grunnen var at oldboysklubben til Greåker har et samarbeid med Vålerenga. Vi var 51 fulle personer som reiste oppover til Oslo for å heie på VIF. Dvs; jeg var edru for jeg hadde kamp dagen derpå, og vi satt på sittetribunen bare for å ha sagt det.

Vi kan altså avkrefte ryktene om at du har vært medlem i Klanen?

Jeg har ikke vært medlem i Klanen, men jeg håper de holder seg i toppdivisjonen allikevel. Jeg vet ikke helt hvordan forholdet mellom dere og Klanen er, det er sikkert litt hat, men jeg mener at norsk toppfotball trenger både Brann og Vålerenga. Jeg synes at både Store Stå og Klanen er helt fantastiske og det ville være synd om disse tilhengerskarene forsvant fra toppdivisjonen. Jeg kan nevne at Krystad er god kamerat av meg, men

som sagt jeg har aldri vært medlem i Klanen!

Bergen har vært en positiv opplevelse formoder vi, noe spesielt du vil trekke frem?

Publikum her i Bergen har vært en positiv opplevelse. Det er mye mer trøkk på kampene her enn hva jeg har vært vant til. En annen ting er at jeg liker at det skjer ting rundt meg, og det gjør det jo så absolutt i en klubb som Brann! Det står jo noe om klubben i avisene hver eneste dag. Det mest negative er vel at jeg føler enkelte medier ønsker å "ta" Brann. Det virker enkelte ganger som de nærmest er på jakt etter noe negativt om klubben. Jeg har ellers hørt mye rart om at det er farlig å gå i 17.mai-tog her i Bergen når det går dårlig.. ha-ha...

Det var vel i 88-toget at gamle damer slo etter spillerne med paraply og Odd Johnsen fikk diverse eggdekorasjoner på dressen sin...

Så det er de gamle damene som er hooliganer her i Bergen altså.. ha-ha...

Klarer du å holde kontakten med dine kompiser og familien i Greåker?

Min bror har vært på en del Brann-kamper i år. Han var i Stavanger, Sogndal og Molde samt hjemmekamper. Da vi spilte i Moss kom det et par hundre kompiser fra Greåker, Fredrikstad og Sarpsborg for å se kampen. Jeg kjenner en del folk etter å ha spilt både fotball og innebandy i flere år.

Spiller du mye innebandy her i Bergen?

Nei, lite. Jeg har gjort min karriere der. Jeg kommer kanskje til å spille litt når jeg er hjemme i Greåker i vinter, men det blir på hobbybasis. Men vi skal arrangere en oppvisningskamp i innebandy her i Bergen i vinter. Når det blir vet jeg ikke enda.

Hva synes du om at det ble trenerskifte i Brann like etter at du kom til klubben?

Jeg var litt skeptisk i begynnelsen, det må jeg innrømme, men akkurat nå er jeg veldig glad. Aabrekk har tilført laget utrolig mye. Vi har fått roller som vi skal følge og de sitter bedre og bedre. Selv om vi røk ut av cupen mot RBK sist onsdag så har vi hatt en eventyrlig høstsesong, i hvert fall foreløpig. Det kan bli bedre med avansement mot Werder tirsdag og med videre forseringer i serien. Da jeg dro fra Moss inngikk jeg faktisk et veddemål med en av reporterne i TV-Østfold om hvem

som kom øverst på tabellen av Brann og Moss. Da lå vi tolv poeng bak Moss og nå ligger vi to poeng foran med en kamp mindre spilt.

Du sier du var skeptisk til trenerskiftet, kan du utdype det litt?

Jeg ble jo kjøpt inn under Tennfjords vinger for å si det sånn, og skiftet kom bare to kamper etter at jeg kom til Bergen. Jeg var derfor litt usikker på hva som ville skje med meg. Hva visste Aabrekk om meg? Passet jeg inn i hans spillemønster? Det er mye som kan spille inn under et trenerskifte. Enkelte har fått lide, slik som for eksempel Jan Ove. Men jeg er veldig glad for at han viste meg tilliten verdig og satset på meg.

Har du et spesielt ønske for trener neste sesong?

Kanskje Knut Thorbjørn Eggen. Han har jeg bare positive ting å si om. Jeg kommer faktisk ikke på noen negative sider ved ham og det er ganske bra etter å ha hatt ham som trener i halvannet år. Han er litt tjukk, det er det eneste... ha-ha. Men Eggen har vel kontrakt med Moss et par år til så han er vel uansett uaktuell. Ellers spekuleres det jo i Trond Sollied og jeg tror ikke det hadde vært noe dumt valg. Men hvem som passer best inn er vanskelig å si. Nå har Aabrekk lagt et godt grunnlag med sitt 4-4-2 system, men vi spiller bra i 4-3-3 system også, et system som Sollied nok kommer til å sverge til.

Hvor hadde du helst sett deg selv i et slikt system?

Så lenge jeg er med på laget spiller det ikke så stor rolle, men jo nærmere motstandernes mål jeg er, jo bedre er jeg, mener jeg selv i hvert fall. Men jeg kan spille på mange forskjellige plasser. På de ni første kampene mine i Moss spilte jeg på seks forskjellige plasser. Men som sagt så liker jeg å ligge å lure litt fremme. En av "forcene" mine er vel at jeg holder meg ganske kald og rolig foran mål og ikke misbruker så mange sjanser.

Men du holder deg mye mer kald og rolig på bortebane. Kun et av dine åtte mål til nå har kommet på Stadion og det var et straffemål.

Ja, litt pussig den statistikken. Det burde vært omvendt, men det kommer vel. Jeg har fire år igjen av kontrakten min så jeg har god tid til å få mitt første spillemål på Stadion... he-he.

Kanskje det er Stadion-trollet som plager nok en Brann-spiss? Vi

har nok av eksempler på spillere som har sviktet i Bergen. Roth brukte for eksempel halvannen sesong før han scoret på Stadion. Tronstad er en annen. Han scoret 31 mål på sine tre første sesonger, hvorav 23 ble scoret på bortebane.

Jeg tror det er bare tilfeldig skal jeg være helt ærlig.

Du sa i et intervju med BT i juli at du kunne tenke deg å gjøre en innsats for Brann-supporterne.

Jeg har hatt litt kontakt med Remi i BST-styret og har skaffet litt folk til arrangementer og slikt. Jeg skulle også stå i Brannbutikken når det var nattåpent, men siden jeg ikke kunne selv fikk jeg snakket med to andre spillere som stilte opp. Nå skriver gjerne avisene litt mer enn de har belegg for enkelte ganger, men det jeg mente var at vi bør kunne hjelpe hverandre litt. Dere støtter oss på tribunen og vi bør kunne vise oss oppe i sjappen med jevne mellomrom for å slå av en prat og

visе at vi bryr oss, noe jeg også har gjort en del ganger.

Du er blitt beskrevet som en humørspreder og spøkefugl. Stemmer det?

Det er veldig sjelden man kommer til på trening og slikt når Per-Ove er der... ha-ha. Per-Ove står for de fleste morsomme episodene i Brann-leiren, men i Moss hadde kanskje jeg den rollen. Jeg synes at jeg har holdt meg forholdsvis rolig i Brann.

Hvem holder du deg mest med på fritiden?

Jeg vanker veldig mye med Per-Ove. Vi har en felles interesse i trav og det blir til at vi spiller daglig på hest. Vi taper for det meste, men for meg er hest en hobby. Selv om jeg holder meg mye med Per-Ove så tar jeg gjerne og slår litt golf med Paldan og Guntveit, eller tar en tur ut med Helstad og Løvvik sånn innimellom.

Hva synes du om Bergens uteliv?

Det er jeg veldig fornøyd med! Det

kan ikke sammenlignes med Moss, men det skulle da bare mangle også. Når jeg går ut med de andre guttene på laget havner vi alltid på News, Roofgarden eller Ricks.

Hvilke ambisjoner har du for fremtiden?

Jeg har ambisjoner om å komme meg videre fra der jeg er i dag. Det er utlandet jeg først og fremst drømmer om. Ikke nødvendigvis England. Spillestilen min hadde vel passet bedre i Italia, Frankrike, Spania, Tyskland og slike land. Men når det er sagt så har jeg fire år igjen av kontrakten med Brann som jeg håper kan bli positive. Selv om vi har hatt en veldig bra høstsesong så har vel ikke sesongen sett under et svart til forventningene. Hvis vi beholder de spillerne vi har nå og gjerne får et par forsterkninger så tror jeg vi kan kjempe i hvert fall blant de fem beste neste sesong.

Rune Landquist og Tor Henrik von der Ohe.

Moldekampen

Bildene over viser resultatet av politiets inngripen i Molde. Øverst fra venstre: 1) Før politiet kom. 2) Mens politiet kom 3) Etter at politiet hadde tatt med seg "noen" av våre. Alle bilder: Tatt fra sitteplass av Fridtjof Mowinckel

Besøk fotballpuben og opplev stemningen sammen
med andre sportsinteresserte.

Vi sender direkte kamper fra England, og vi sender ellers sport av interesse.

Vi har gratis buss fra Fotballpuben til Branns hjemmekamper.

Ta også turen innom for et slag biljard.

Fotballpuben holder åpent mandag-torsdag kl. 09.00 — 02.00,
fredag — lørdag kl. 09.00 — 03.00, og
søndag kl. 13.00 — 02.00. Serveringen stenger én time tidligere.

**TROKKERIET FUN
PUB**

Fra en disse på Os til 3.000 medlemmer BST 5 år

BSTs historie startet på en lekeplass i Os 16. mai 1993. Der satt Erik Hopland og Einar Willgohs på hver sin disse og diskuterte situasjonen for Branns supportere. På det tidspunktet var Brann Supporter Club enerådende, med et meget tett samarbeid med Brann og minimal aktivitet som varemerke. Harald Schelderup var supporterboss.

Det skjedde lite for supporterne på den tiden, mimrer Einar Willgohs. Hopland og jeg bestemte oss for å luften ideen for folkene på Stadion, og vi ble utrolig positivt mottatt. Vår tanke var å opprette en helt uavhengig supporterklubb som kunne drive seriøst og fange inn alle Branns supportere. Også Brann Supporter Club (BSC) reagerte positivt på vårt initiativ, og ville helst legge ned seg selv. Så vi bestemte oss for å starte Brann Supporter Team. Det ble det navnet for at det ikke skulle være noen forvekslingsfare i forhold til BSC. Målet vårt var da som nå å legge tingene til rette for supporterne. Jeg husker vi finansierte de første effektene - en veske og en collegegenser - med egne penger, og hadde stand i byen. Brann hadde tapt de 4 foregående kampene, så folk trodde vi hadde rablet gal da vi sto der i Brann supportereffekter. Vi la stor vekt på å vise oss i Branneffekter blant annet på Fotballpuben. Dette gjorde vi for å markedsføre effektene våre, og gjøre det positivt å gå i supportereffekter. Derfor tok vi med

oss Vidar Ebbesvik, for å være en levende reklameplakat for effektene våre.

Fem år i styret

Den samme Vidar Ebbesvik er den eneste i dagens BST-styre som har vært styremedlem siden starten. Etter fem år er Brann og BST nærmest blitt en livsstil for Vidar. - Det er utrolig mye arbeid som ligger bak BST, og det er ikke alltid det er like gøy, men etter hver sesong begynner det å krible etter et par uker, og det er på an igjen, sier Vidar. -Utviklingen har vært formidabel siden starten. Vi startet med noen få ildsjeler og i dag er det over 3.000 medlemmer i en stor og kraftig organisasjon. Den viktigste utviklingen er vel at vi har fått en dyktig organisasjon med mange flinke folk. At vi har fått en butikk i Bergen Sentrum er også utrolig viktig, og en ting jeg tror vil bety mye for Brannsupporterne i årene framover, sier Vidar.

Turer

For de vanlige medlemmene er det kanskje først og fremst turene som står igjen som noe av det viktigste BST gjør. Før BST ble stiftet var det også turer, blant annet i regi av Fotballpuben. Einar Willgohs legger vekt på at turene ble mer ryddige og at det ble slutt på tullet da BST tok over turarrangementene. - Før BST arrangerte sin første tur, til Kristiansand i september 1993, var det helt vanlig at folk stjal som ravn på alle ferger og kiosker vi var innom. På BSTs første tur, satt Einar foten ned for dette umiddelbart på den første fergen til Kristiansand, og siden har problemet mer eller mindre forsvunnet, sier Rune Landquist, en gjenganger på Branns borteturer i mange år. - Jeg kan faktisk ikke huske den første turen vi arrangerte, sier Einar Willgohs. Jeg husker imidlertid at vi bestemte at alle turer skulle gå til kostpris. BST skulle ikke tjene penger på noe av det vi holdt på med. Det førte til at økonomien etterhvert ble anstrengt. - Det er liten tvil om at BST ble reddet økonomisk av cupfinalen i 1995 sier Vidar Ebbesvik, som da hadde ansvaret for effektsalget cupfinalehelgen. Han husker denne helgen som en av de morsomste og

Einar var med og stiftet BST

mest slitsomme han har vært gjennom noensinne. - Det var et blodslit hele helgen med salg av effekter og et voldsomt kjøp, men når vi satt oss ned med den første halvliteren et stykke etter midnatt natt til cupfinaledagen var det utrolig fint å tenke på det vi hadde oppnådd i løpet av dagen. Vidar trekker ellers fram to europacupturer som fine turopplevelser. Bremen i år var en fantastisk morsom tur, med en flott gjeng som reiste nedover. Likeledes var det kjempegøy på Anfield i fjor.

10 års jubileet

Om 5 år fyller BST 10 år. Einar Willgohs er overbevist om potensialet i en seriøs supporterklubb. Jeg er faktisk skuffet over oppslutningen fra supporterne. Potensialet for BST er helt enormt, men vi slet voldsomt med å bikke 1.000 medlemmer de første tre årene. I år og i fjor har det tatt brukbart av, men medlemstallet er fortsatt for lavt, sier stifteren. - Jeg tror vi er minst tre ganger så mange ved neste jubileum. Da har forhåpentligvis Brann fått orden på sakene på Stadion, og det sportslige er bedre enn det har vært disse fem årene. Med sportslig suksess kommer også medlemmene, sier Einar Willgohs.

Per Arne Flatberg

Vidar i kjent posisjon utenfor Brannbutikken med kaffekoppen klar.

Bergen Sine Gutter triumferte

Det ble en nervepirrende sesongavslutning for Brann sine smågutter. I siste serierunde møtte de nemlig ubeseirede Åsane, og Brann måtte vinne med minst tre mål for å bli seriemester.

Et 20-talls brannsupportere var møtt opp for å heie Brann fram til seriemesterskap, og det hele gikk over all forventning. Til pause ledet Branns smågutter 3-0, og gleden sto i taket. Rett etter pause reduserte Åsane til 1-3, og det så lenge ut til at Åsane ville klare å hale det hele i land. Men så kom det et ulykksalig selvmål av en Åsane-spiller, og en ren maktdemonstrasjon av et 5-1 mål fra Branns side. Branns smågutter kunne juble, mens Åsanespillerne var svært nedtrykt.

Etter kampen arrangerte BST pølsefest for småguttene, trenere og ledere i

Branncorner, noe guttene satte stor pris på. Etter sesongslutt har småguttene vært i

Skottland og besøkt Branns vennskapsklubb der, og spiller i skrivende stund Branncup.

Eurostand 98

Som vi tidligere har annonsert i D12M ble det helgen 12. og 13. september arrangert en aksjon kalt «Eurostand –98». Bakgrunnen for aksjonen var at UEFA har vedtatt at det på alle internasjonale kamper bare skal være tillatt å selge sitteplasser. Hva dette vil føre til kan man allerede i dag se ved å titte over kanalen på Premier League. I England har det i flere sesonger bare vært sitteplasser. Dette har selvfølgelig økt sikkerheten, men har samtidig vært drepande for stemningen. I Bergen har vi allerede fått en forsmak på hvordan dette vil bli gjennom kvalikkampen til UEFA-Cupen i år mot Zalgiris Vilnius. Ingen av de som var til stede på den kampen hadde følelsen av at dette var en europacupkamp. Det minnet mer om en andrerunde kamp mot Åsane i den hjemlige cupen. Slik ønsker vi ikke at fremtidige seriekamper på Stadion skal arte seg men det kan fort bli resultatet dersom de høye herrer i UEFA får det som de ønsker.

Aksjonen ble holdt av supportere rundt omkring i hele Europa men med hovedtyngde i Skandinavia og enkelte østeuropeiske land. Aksjonen, som var 100 % fredelig, gikk ut på følgende: I første omgang ville alle supporterne sitte og dersom det ble mål skulle man klappe høflig. Dette for å vise hvordan det vil bli dersom pampene får det som de vil. I andre omgang ville så supporterne reise seg og gir full støtte til laget. Dette vil symbolisere hvor mye stående og syngende supporterer betyr for fotballen, og vil vise hvordan vi mener det bør være.

I Norge ville Kjernen (Rosenborg), Kanarifansen (Lillestrøm), Tornekrattet (Molde), Klanen (Vålerenga), Vikinghordene (Viking), Maakeberget (FK Haugesund), Bærget det blaa (Stabæk), Godsetunionen (Strømsgodset), Tigerberget (Start), B-gjengen (Bryne), Apostlenes Røde Gærninger (Brann) og BST aksjonere. Brann hadde bortekamp i Stavanger denne helgen og Vikinghordene hadde gjort en meget god jobb på forhånd for å annonsere aksjonen. Lederen av Vikinghordene ble intervjuet på Radio i Stavanger sammen med BSTs Per Arne Flatberg hvor bakgrunnen for

Får UEFA det som de vil må disse stakkarene sitte og se Stabæk resten av livet

Eurostand 98 ble gjennomgått. På Stavanger Stadion ble det delt ut løpesedler til alle tilskuerne samtidig som speaker fortalte med jevne mellomrom om aksjonen. Dermed skulle alle være godt forberedt på hva som skulle skje.

Før kampen satte alle Brannsupporterne seg ned. Ingen sang og det var ganske stille og fredelig. Det eneste som forstyrret idyllen var en lettere animert fyr fra Stavanger med Vikinghordenes genser og Brannskjerf rundt halsen. Han prøvde febrilsk å dra i gang Brannsang på Stavangerdialekt. Tilslutt ble han så plagsom at politiet måtte fjerne ham. Men etter hvert kom kampen i gang. Både Vikinghordene og Brannsupporterne klarte å gjennomføre aksjonen men vi må innrømme at det var forferdelig å sitte og applaudere høflig da Kjetil Løvvik scoret det første av sine tre mål etter to minutter. Men vi klarte det og ingen hverken sang eller jublet resten av første omgang. Vikinghordene klarte derimot ikke å sitte stille da Vegard Skogheim utliknet men gjorde ellers som de hadde lovet på forhånd. I andre omgang stod vi på og sang oss hese og hjalp Brann fram til en fortjent 3-2 seier. For øvrig den første seieren i Stavanger på mange år. På de andre arenaene ble også aksjonen gjennomført etter intensjonene. Klanen satt hele første omgang, men hadde det meget trangt og folk satt omtrent oppå hverandre. Noen klarte ikke det presset

det var å ikke få støtte laget sitt så de satte seg ned ved gjerdet med ryggen til banen i hele første omgang. De eneste som ikke klarte å gjøre som de hadde lovet på forhånd var Tornekrattet som i den TV-sendte kampen borte mot Sogndal sang mer i første omgang enn de har gjort på bortebanen gjennom hele sesongen. Meget illojalt og man må jo spørre seg hva bakgrunnen for dette var.

I resten av Europa ble aksjonen gjennomført med vekslende resultat. I Sverige hadde Hammarbyspillerne tigget supporterne sine om ikke å gjennomføre aksjonen fordi de trengte all den støtten de kunne få for å henge med i kampen om seriegullet. Så Bajenfansen markerte bare i 15 minutter. I kampen mellom AIK og IFK Göteborg var saken den at IFK-supporterene skulle holde aksjonen et par dager senere når de hadde hjemmekamp. Så i første omgang sang de og dette klarte ikke den sittende AIK-fansen å se på så etter ca 15 minutter reiste de seg og begynte å synge de også. Fra Tyskland kom det inn rapporter på at det bare var Munichmaniac, supporterne til Bayern München, som støttet opp om aksjonen.

Tor Henrik von der Ohe

Branns talentløse utvikling?

Sportsklubben Brann har fått et rykte på seg som en dårlig klubb for unge og lovende fotballspillere. Dette stopper ikke unggutter fra fjern og nær til å prøve lykken i Norges mest populære fotballklubb.

Det er ingenting som fenger publikum på stadion enn et ungt talent. Helst skal han selvsagt snakke bergensk, men de manglende prestasjonene de siste 30 årene har gjort at dette kravet er kommet noe i bakgrunnen.

En av dem som har fått tøff medfart fra publikum, presse, media og spillere er Kjell Tennfjord. Kritikken går ut på at talentene ikke slipper til på A-laget og at de dermed ikke får den kamptreningen de trenger for å nå et høyt nivå.

Mange er de som har kommet til Brann, men fort har forsvunnet ut av porten igjen. Men er det fordi Brann er en dårlig klubb på utvikling eller at Brann er dårlig på spillerkjøp?

Et eksempel som kan illustrere dette spørsmålet er da Tennfjord hentet stortalentet Eivind Iversen.

Jubelen stod i taket da Brann for skarve 240.000 kroner hentet Iversen fra Tornado, og det foran snuten på en rekke andre eliteseriekubber.

Misbrukte talenter eller dårlige fotballspillere

Situasjonen for Eivind er at han i dag står bokført med en A-lagskamp, og at han er på utlån til sin tidligere klubb Tornado.

Skjer dette fordi Kjell ikke lot talentene slippe til og fordi Brann er dårlig på utvikling?

Svaret mitt er nei. Det er galskap å gi en spiller muligheten til å spille på A-laget når han ikke klarer å dominere på Branns annetlag.

Flere eksempler er for eksempel Eivind Karlsbakk, et ungt talent som fikk tillit under Hallvar Thoresen. Senere møtte han Kjells kalde skulder.

Eivind ble sendt til Sogndal og ble denne uken solgt videre til Bryne.

At Karlsbakk spilte bra under Thoresen kan ingen ta fra ham, men det hadde muligens noe å gjøre med den plassering og situasjon vi befant oss i i 95. Da kravene til økt stabilitet og topplassering i Tippeligaen ble lansert falt Karlsbakk igjennom. At han i 99-sesongen ikke spiller i Eliteserien skulle tilsa at han ikke var god nok for Brann i

97. Disse spillerne representerer etter min mening ikke eksempler på dårlig talentutvikling.

Selvsagt kan det og bør stilles spørsmål ved Branns talentutvikling. Men vi bør også stille oss spørsmålet om vi skal ligge i forkant av utviklingen i Norge, eller om vi skal satse på å kjøpe etablerte spillere.

Keepersituasjonen i Brann tilsier vel etter min, og sikkert ganske mange andres mening at vi ikke har tid og råd til å vente på et nytt talent.

Vi trenger en stabil spiller med erfaring og jevnt høyt nivå, og vi trenger det nå. Spillerlønningene og overgangssummene i Norge har eksplodert de siste årene. Akkurat dette taler for en økt satsing på talenter.

En fiin blanding av gammelt og ungt

Det kan virke som om Brann satser på en kombinasjon av disse to løsningene.

Nye og dyre spillere som Svante og Super-Ray ble hentet inn for å redde Brannskuten fra totalhavari i vår. Samtidig har vi kjøpt talenter i fleng. Ikke mindre enn fem unge talenter har Kjell Tennfjord hentet til SK Brann i 98.

Av disse er det Thorstein Helstad som er blitt den store slageren. Fra å slite i begynnelsen har han utviklet seg til å bli en av de store Stadionheltene denne sesongen. Også Cato Guntveit reiste seg etter en dårlig åpning på sesongen. Cato og Thorstein kunne fort ha havnet på benken under Branns tunge start i vår. Men både Kjell og Harald valgte å gi dem sjansen de trengte. Av disse to er det jo bare Cato som er et "rent Brannprodukt", men begge har vist at de har hatt en fin utvikling gjennom hele sesongen.

Erlend Hanstveit og Alex Valencia har under Harald Aabrekk fått mulighet til å vise seg fram på førstelaget og de virker svært lovende. Bakfra lurer også Azar Karadas og Morten Kolseth. Kolseth har mange lovende 2-lags kamper og virker snart moden nok til A-lagsspill.

Harald Aabrekk virker mer villig til å bruke unge spillere enn det Kjell gjorde under sin trenerperiode. Har Harald is i magen og tør å satse på de unge og lovende, kan han til tross for ambisjoner og krav om topplasseringer stilne kritikken om ødelagte talenter en gang for alle.

Ole Markussen

IDRETTS BANKEN

Den norske Bank

Branns fanzine revival

Etter at den 12.mann tok turen over i en annen bladbås, den såkalte medlemsbladbasen, og The Red Army (midlertidig?) lot tastaturet få hvile har det vært svært liten vitalitet i Bergens fanzinedrift.

Det er ingen tvil om at Barten har vært ganske enerådende på fanzinemarkedet her i Bergen et par sesonger nå, men selv om det kanskje er Norges beste fanzine vi snakker om så har man vel aldri overgått seg selv i produktivitet. (Vi skal selvfølgelig ikke glemme Den Andre Siden, men dette er en medlemsfanzine for ARG som ikke har vært særlig profilert blant det brede lag av Brannsupportere.)

Derfor var det svært hyggelig at vi i august/september fikk servert intet mindre enn to helt splitter nye fanziner i Dø For Brann og Uten Mål Og Mening. Nå kan man selvfølgelig diskutere hvorfor det for tiden dukker opp fanziner i de fleste Brannmiljøer, men vi velger å tro at det er den 12.manns fortjeneste. Vi er blitt så stuerene at folk trenger litt spit og dilldall å fylle hverdagen med. Tullprat til sikkert noen si, noe de kanskje har rett i, men hvem bryr seg?

Dø For Brann

Denne fanzinen blir laget av en håndfull tenåringer fra Arna og Olsvik og i sitt

første nummer hadde man dedikert en hel side til ytringer av svært negativ art om den 12.mann. Podene* hevder at vi latterliggjør oss selv ved å ha farger på de feile bildene, at vi stiller for saklige spørsmål til intervjuobjekter, at vi har for lite uinteressant tøy i d12m osv. Nå

Guttene som lager Dø For Brann står også bak disse mektige flaggene

er jeg ikke helt sikker på hvem som latterliggjør seg mest, men nok om det. Det finnes lesbare artikler i fanzinen også, men man legger fort merke til at det er forskjell på skriveferdighetene til de forskjellige skribentene. De skal uansett ha skryt for engasjementet sitt, og da tenker jeg ikke bare på fanzinen. Det er disse guttene som har laget mange av de feteste flaggene og bannerne vi har i dag.

* For eventuelle fjortisgutter; les: fjortisguttene.

Uten Mål Og Mening

Layoutmessig står fanzinen til terningkast en, men det har svært lite å si så lenge skribleriene er lesverdige, og det er de så absolutt i UMOM. Det er sjelden jeg tar meg tid til å lese en fanzine fra begynnelse til slutt i et jafs. Til det står det for mye uinteressant tøy i de norske fanzineene. UMOM derimot var et svært hyggelig bekjentskap. Her kan man lese om alt fra gamle hyggestunder med Rolf Barmen og Ola By Rise til hvilke yrker i primærnæringen det er uheldig å bli assosiert med dersom du er en norsk fotballsupporter. Hvis jeg skal nevne noe negativt om fanzinen så er det at ord delingen er litt vel over drevet... Uansett så skal Barten få problemer med å beholde tittelen "Norges beste fanzine" dersom de tre herrene fra

Bønes fortsetter i samme stil.

Det er hyggelig å se at fanzinekulturen i Bergen er på fremmarsj igjen.

Personlig mener jeg det er marked for flere fanziner her i byen, og hvis jeg skal komme med en oppfordring til folk så er det å støtte opp om Brannmiljøets mest skrivelystne personer. Neste gang du står overfor en Barten -, Uten Mål Og Mening -, Dø For Brann - eller Den Andre Siden-selger så ikke nøl med å gi mannen en liten ubetydelig tier i bytte mot en, som oftest, svært leseverdig blekke. En hundrelapp i året på Brannfanziner har de aller fleste lommebøker råd til å avse.

Rune Landquist

Elleve ting som er mer sannsynlig enn at Brann-ledelsen innrømmer at det var svært uheldig å selge hjemmefordelen mot Werder:

1. Brann reengasjerer Ivar Hoff som trener.
2. den 12.mann vinner supportercupen.
3. NRK gjeninnsetter Lars-Jacob Krogh som sportssjef.
4. Mini sier "Ingen kommentar" til en journalist.
5. Brann spiller en hel sesong uten å gå til innkjøp av en svenske.
6. Lars Tjørnås sitt repertoar av bortforklaringer tar slutt.
7. Daniel Berg Hestad blir solgt til Helsingborg.
8. En Roger Helland-kommentar blir gjort til overskrift i BA.
9. Pascal Simpson scorer mer enn et mål en sesong.
10. Brann får bygget ferdig Stadiontribunen uten en eneste utsettelse til.
11. Kjell Tennfjord ytrer ordene: "Vi går for gull".

Åtte ting som er mer fornuftig å bruke syv millioner på enn å kjøpe Pascal Simpson fra AIK:

1. Satse pengene på at du er uten blodtap etter å ha gått inn blant Celtic-fansen iført Rangers-drakt.
2. Satse pengene på at du er i live etter å ha gått inn blant Galatasaray-fansen iført Besiktas-drakt.
3. Ansette Bjarte Flem som keepertrener.
4. Ansette Diego Maradona som saftblander.
5. Satse pengene på at Brann vinner en intergalaktisk superliga i 2003.
6. Starte et reisebyrå som spesialiserer seg på å arrangere badeferier til Kolahalvøya.
7. Donere pengene til aksjonsgruppen "Mer Velstand i VIP-losjene på Ullevaal".

8. Bruke pengene som opptenningspapir på tønnebålet på Laksevåg.

Syv ting som er mer underholdende enn å se Vålerengen spille fotball:

1. Se Tottenham spille fotball.
2. Diskutere fotball med Lars-Jacob Krogh.
3. Høre Karl-Petter Løken fortelle vitser.
4. Telle bartehårene til Harry Herstad.
5. Se den forlengede versjonen av "Tanker og følelser i en sauna", finsk TV-teater fra 1978.
6. Telle taktskifter under en konsert med Slemmestad Skolekorps.
7. Se NRK-programmet "Hvordan mate hunden", en seks episoders serie ved veterinær Einar Valbrok.

BA
B E R G E N S A V I S E N

– Ingen kjenner Bergen som BA

Trenarr i Braaaaann!

(fritt etter Ove Thue)

For å bli trener i Brann må du enten være gal, eller ihvertfall nokså tett i pappen

Hvem skal bli ny trener i Brann? Dette spørsmålet har opptatt oss helt siden Tennikken ble sparket oppover i systemet på Stadion og spillerutvikler Harald Aabrekk overtok ansvaret. Mange gode og mindre gode kandidater er blitt foreslått. Vi skal nå se litt nærmere på disse og kanskje foreslå noen nye som kanskje burde vært tatt med i vurderingen.

Ivar "jeg skal ta gutta ut i Europa" Hoff Gleder alle med sine gjennomtenkte og konstruktive kommentarer som ekspertkommentator på TV2. Viser at han virkelig har greie på fotball. Dette kommer tydelig fram når vi titter på

noen av hans meritter som trener. På to sesonger som trener i Brann og Mjøndalen i 79 og 80 sanket klubbene totalt 25 poeng og rykket rett ned. Kanskje ikke helt den rette mannen for jobben. Vi gir Hoffen 5 poeng for innsats og 0 poeng for utførelse.

Arve Mokkalbost Hvor er det blitt av halvsvensken fra Møre? Ingen som opplevde hans to sesonger på 80-tallet kan glemme denne mannen. Hver gang Brann scoret på Stadion og spillerne jublet foran Store stå kom han som en rakett ut fra trenerboksen for å være med. De siste fem minuttene av den meget omtalte 9-1 kampen mot Varegg på Krohnsminde lå Mokkel i garderoben med hjerteflimmer. Her er det virkelig

snakk om en trener som er villig til å dø for Brann. Han ga oss i tillegg den siste tittelen Brann har vunnet gjennom

Anders Giske har ganske sikkert skylden for at Brann rykket ned

cupseieren i 1982. Året etter tok han Brann ut i Europa hvor vi fikk møte storlag som NEC Nijmegen fra Nederland. At Brann rykket ned samme året var helt sikkert Anders Giske sin feil. Uten tvil den beste kandidaten så langt. Vi gir Mokkel 9 poeng for innsats og 7 for utførelse.

Per Arne Flatberg Ledet d12m med sikker og myndig hånd til tre strake nederlag i supportercupen. Men gi denne mannen ordentlig spillermateriell og det vil ikke finnes grenser for hvor langt han kan nå. En outsider til jobben. Vi gir Paffen 8 poeng for innsats og 8 poeng for utførelse.

Knut Torbjørn Eggen Skal visstnok være like bra trener som faren. Har allerede vist hvem opphavet er med en del objektive kommentarer på TV. Et par år med erfaring og han vil være klar for større oppgaver enn Moss. Klart en kandidat for framtiden. Vi gir Eggen jr. 6 poeng for innsats og 5 poeng for utførelse.

Even Pellerud Har alltid en morsom kommentar på lager. Har vunnet en mengde titler med damelandslaget. Ikke fullt så heldig med Lillestrøm og Ikast. Sverger mer til Drillo-stilen enn Egil Olsen. Er nok ikke en trenertype for Brann. Vi gir Pelle 3 poeng for innsats og 1 for utførelse.

Egil Olsen Hatet av alle utenlandske fotballeksperter for sin primitive spillestil. Gjorde underverker med det norske landslaget og fått Vålerenga til å framstå som et vinnerlag. Kommer nok ikke til Bergen før Idrettshøgskolen åpner filial her og bystyret vedtar å bygge tak over bykjernen. Uaktuell. Vi gir Drillo 7 poeng for innsats og 3 poeng for utførelse.

Teitur Thordasson Var i ferd med å ta Brann til de store høyder da han trakk seg pga. krangel om treningsfeltet på Nymark. Gikk til Lyn og senere Lillestrøm, men manglende resultater der viste at han nok hørte hjemme i Bergen. Er i dag landslagstrener for Estland uten at det behøver å være et drawback. Var en helt på Store stå og er en trener som kan føre Brann opp der hvor vi hører hjemme. Et meget bra alternativ til jobben. Vi gir Teitur 7 poeng for innsats og 8 poeng for utførelse.

Giske skremmer vekk Flatberg fra trenerjobben i Brann!

Per Brogeland Har vist at han er en av Norges beste trenere gjennom sin innsats i Kongsvinger og Lillestrøm. Ble som første nordmann trener i utlandet da han overtok Lask Linz. Er nå tilbake i Norge og dro av uforklarlige grunner inn i de dype skoger for å trene Kongsvinger. Er derfor uaktuell for Brann. Vi gir Brogeland 8 poeng for innsats og 8 poeng for utførelse.

Karl-Petter Løken Har gjennom sin innsats som sidekommentator for NRK virkelig vist at han har bedre greie på fotball enn folk flest. Var nok den eneste i Norge som så at Petter Rudi bare var uheldig med pasningene i landskampen mot Latvia mens resten av Norge mente at han rett og slett var latterlig dårlig. Det kan kanskje bli litt vanskelig å matche sivilingeniørlønnen han har i Statoil så han er nok neppe interessert i å trene Brann. Vi gir Kalle 6 poeng for innsats og 4 poeng for utførelse.

Benny Lennartson Ble hentet til Bergen etter å ha uttalt på Sportsrevyen at Brann var en klubb han kunne tenke seg å trene. Brukte mer tid på å skrive reiseregninger og å sjekke Vikings resultater enn å være på trening i tiden i Brann. Men gjorde store ting med Viking den tiden han var der. Kanskje på tide å hente ham tilbake til Bergen? Vi gir Lennien 8 poeng for innsats og 7 poeng for utførelse.

Bill Elliott En av de mest suksessrike trenerne i Branns 90-årige historie. Og det med nesten bare bergensere på

laget. Hvem husker ikke spillere som Helge Karlsen, Atle Bilsback, Ingvald Huseklepp, Bjørn Tronstad og Frode

Billy: Come back! We miss you!

Larsen? Bill hadde nok klart å få orden på Brann igjen. Og hvem sier han er for gammel? Karsten Johannesen trente jo Start i eliteserien som 80-åring og de klarte seg jo (nesten). Vi gir Bill 8 poeng for innsats og 8 poeng for utførelse.

Harald Aabrekk Hentet til Bergen og Brann for å være spillerutvikler. Har fått ord på seg til bare å beherske dette, noe han selv også innrømmer. Har på tross av dette ført Brann til fortsatt kontrakt i Eliteserien og til semifinale i cupen. Men han bør gå tilbake til jobben som spillerutvikler etter denne sesongen. Vi gir Aabrekk 7 poeng for innsats og 9 poeng for utførelse.

Nils Arne Eggen Den mest forhatte treneren i Norge. Samtidig også den beste treneren. Er meget dyktig til å påvirke media til å si/skrive akkurat det han ønsker. Et godt eksempel på dette er da Rosenborg hadde et poeng etter to kamper og nettopp tapt for Lillestrøm, da Eggen klarte å få media til å konsentrere seg om den morderiske Kanarifansen istedenfor RBK sin dårlige sesongstart. Dessverre for Brann ønsket han å fortsette i Rosenborg. Vi gir Eggen 9 poeng for innsats og 9 poeng for utførelse.

Trond Sollied har tidligere trent Bodø/Glimt opp i eliteserien med påfølgende sølvmedalje og cupmesterskap. Har i år gjort Rosenborg bedre enn noengang. Hevder selv at hans fotballfilosofi ligger midt mellom Drillo og Eggen. Hvis Brann noen gang skal bli et stabilt topplag så må vi få trenerkapasiteter slik som Sollied eller Eggen til Bergen. Men det lykkes vel ikke i år heller... Vi gir

Anders Giske har endelig funnet sin hylle i livet. Han trener Branns gutter.

Sollied 7 poeng for innsats og 9 for utførelse.

Anders Giske Norges best betalte lilleputt trener. Ble hentet til Brann for å være manager men forsvant i dragsuget etter Hallvar Thoresen-saken. Siden er det få som har hørt fra ham. Har nok lite å bidra med på dette nivået. Vi gir Anders 3 poeng for innsats og 2 poeng for utførelse.

Åge Hareide Får hovedæren for innførelsen av "Rævvafotball" i Norge. Måtte pakke lekene sine i en fart i Molde pga. en del utenforliggende årsaker. Har hatt suksess i Helsingborg.

Kan være et meget bra alternativ til trenerjobben i Brann pga. sin dyktighet og siden få av Brannspillernes opphav bor i Bergen. Ville blitt Brann-trener dersom ikke Hallvar Thoresen hadde fått jobben i 1992. Det var Anders Giskes feil. Dessverre ble Harry og styret aldri enige om hvem som skulle ta kontakt med Hareide, så han hadde allerede skrevet under ny kontrakt med Helsingborg. Vi gir Åge 6 poeng for innsats og 6 poeng for utførelse.

Hallvar Thoresen blir av de Brann-spillerne som trente under ham beskrevet som den beste trener de noensinne har hatt. Ja, til og med faren til Ruben mener at Thoresen er den treneren som har betydd mest for hans spillerutvikling. Har nok blitt en del erfaringer rikere og en god del mykere siden den gang han troppet opp i solbriller og frakk på treningskamp på Kleppstø en januarkveld i 1993. Han er nok mer moden for trenerjobben nå enn sist gang. Vi gir Hallvar 9 poeng for innsats og 5 poeng for utførelse.

Kjell Tennfjord Hadde Tennikken gitt seg etter fjoråret ville han for alltid vært helt i Bergen. Men det gjorde han ikke og vi så alle hvordan det gikk. Var mer opptatt av å være på kontoret enn å være til stede på Branntraining. Har endelig funnet sin plass på altanen og gjør det han er best til, nemlig å lokke unge lovende- og stjernespillere til Bergen. For oss som var vant til vrakgods fra Sverige var det utrolig å oppleve at spillere som Claus Eftevaag, Morten Pedersen og Tore Andre Flo skrev under for Brann. Vi gir Tennikken 1 poeng for innsats og 8 poeng for utførelse.

Epilog

Det er vel ikke vanskelig å se at denne skribent helst hadde sett Nils Arne Eggen eller Trond Sollied som trener i Brann. Jeg vet at for mange Brannsupportere er dette de siste de ønsker i denne rollen. Men ser man vekk fra deres væremåte overfor

motstandere og media er det liten tvil om at det ikke finnes bedre trenere i Norge i dag. Da Eggen valgte å gå tilbake til Rosenborg virket det som om Sollied ønsket seg vekk fordi han ville være hovedtrener.

Rett før bladet gikk i trykken kom det oss for øret at Trond Sollied syntes det var mer spennende å trene annetlaget til Rosenborg enn å bli hovedtrener i Brann. Å trene Brann burde jo være den største utfordring en trener kan få i Norge og det er derfor merkelig at han skrev under for Rosenborg istedenfor. Her ligger det nok mer bak enn det vi får vite i avisene. Har han blitt lovet hovedtrener jobben når Eggen går av med pensjon om tre år? Ville han ikke være underlagt Tennfjord? Ønsket Sollied ta med seg Rosenborgs spillestil til Brann, noe Tennfjord sikkert ikke ville satt pris på? Var Sollied redd for mye innblanding i taktikk og laguttak? Ligger det en utenlandsk klubb i kulissene og lurar? Eller er det kanskje så enkelt som at Sollied aldri har fått noe tilbud fra Brann? Uansett; vi mistet en kapasitet og sikkert også muligheten til å kjempe i teten neste år. Vi prøvde å spørre Sollied om hva bakgrunnen for valget var og fikk følgende svar:

- Hvordan vil du begrunne at du valgte å bli i Rosenborg for å trene 2. laget og møte lag som Gevir og Lofoten på bekostning av å bli folkehelt i Bergen som trener i Brann???

- Jeg er fornøyd med de utfordringene jeg får som trener i Rosenborg og har ingen intensjoner om å bli noen folkehelt.

Nei vel nei... Dette var da en uvanlig beskjedenhet fra den kanten. Uansett; det er synd for Brann og Bergen at valget ble slik. Men vi får håper Tennfjord og Aabrekk har lært av de feilene som ble gjort i år slik at Brann neste år blir å finne i toppen hvor vi ønsker å være.

Tor Henrik von der Ohe

Reis hem, Bønder!

www.bst.no

Etter nedtur kommer det alltid opptur!

Endelig! Det tok sin tid, men Brann kom til Trondheim også i år. Som bergenser i Trondheim føler jeg det er langt mellom høydepunktene, men dette skulle desidert bli ett av dem. Forventningene var derfor store da jeg satt kursen nordover for å være på plass til begivenheten.

Fulle av forventninger

Skuffelsen startet fredagskvelden da vi (les: to fortapte bergensere) jaktet Trondheim rundt etter bergensere og ikke fant en eneste en. Vi hadde stolt iført oss Branndrakt for anledningen og travet byens utesteder etter andre i samme situasjon. Fant vi noen? Nei! Ikke en eneste en (bare noen wannabe-bergensere som kom fra Sogn!). Vel, vi måtte bare se det i øynene, at skulle det bli noe liv, måtte vi lage det selv. Det klarte vi fint, vi gjorde oss jo ganske merkbare der vi spradet rundt i våre røde, elegante drakter. Etter hvert fant vi et passende (??) sted å parkere skrottene. Diskusjonene og veddemålene ble mange og kvelden tok seg med ett opp. Skuffelsen om at vi var de eneste rødkledde druknet fort med et lite håp om at morgendagen skulle bli bedre.

Lørdagen startet jo riktig så fint med strålende sol. Alt lå til rette for å sette hovne trøndere fra gårdsdagen på plass. Etter litt detektivarbeid fant vi endelig noen likesinnede og da var dagen reddet. Etter en heller pinlig sangopptreden satt vi kursen mot det som må være en av Norges dårligste fotballpuber. Om det i det hele tatt kan kalles en fotballpub er vel heller tvilsomt (men det er nå en gang det), men det er her RBK-ere samler seg, i

Se! En trønder! (Foto: Per Arne Flatberg)

ALLE aldre. Stemningen var absolutt fraværende, men det skal da også noe til for å skape liv da RBKs Kjernen hadde vært rundt på ungdomsskoler og vervet medlemmer som stilte mannsterkt opp!

Da det endelig var tid for å avlegge Lerkendal et besøk fant vi fort ut at bussen vi var blitt lovet og hadde ventet på aldri ville komme (ble vi lurt?). Vi måtte dermed ta beina fatt og skaffe oss busstransport selv. Plutselig fikk alle dårlig tid og det så ut som å komme seg til kampen i tide kunne bli et umulig oppdrag, men etter en joggetur rundt Lerkendal, to kroppsvisiteringer og en hel haug med formaninger om at vi ikke var farlige kom vi oss såvidt fram til

avspark. Og ja, glemte jeg å nevne regnet? Jeg kan ikke huske sist det regnet sånn i Bergen, og jeg tror nok at Trondheim var millimeter fra å bli oversvømt, for ikke å snakke om Lerkendal. Kampen ble en våt og kald opplevelse som hadde sitt høydepunkt da en tragisk trønder ble bortvist fra sittetribunen for å yppe til bråk. Etter hvert var det også noen lure sjeler som merket at bannerne var opp ned og fikk rettet på det. Kunne blitt pinlig (bare hele 1. omgang!!!). At Brann skuffet er det ikke til å legge skjul på, men fremmøtet av Brann-supportere skuffet nesten mer. At kampen gikk på TV er vel ingen unnskyldning, det gjør det nesten litt imponerende av dem som satt 28 timer på buss for å få med seg denne opplevelsen. "Dø for Brann" kunne nesten ha fått en ny betydning. Aldri har jeg vært så glad for å bo i Trondheim som jeg var etter kampen da jeg dryppende våt gikk hjemover.

Slått, men ikke utslått

Når skuffelsen over kampen hadde lagt seg og en velfortjent varmepause var unnagjort, var det på nytt klart for en bytur. Litt molefonkne var vi nok (preget av situasjonen?), men på et overfylt sted som fikk selv Fotballpuben før VIF-kampen til å virke fredfullt, var det

absolutt hyggelig å se at ikke alle

tilreisende tok turen hjem rett etter kampen. Byen florerte ikke akkurat av liv, men med kampen i friskt i minne vil jeg for all del si at det var en bra kveld. Det var til og med kjendiser ute å gikk, forvirret(e) Brann-spiller(e) og slekninger av filmstjerner (?) gjorde det til en riktig så morsom avslutning på en ellers så grå dag.

Selv om de få som hadde tatt turen til Trondheim lagde bra med liv og stemning (på tide med et nytt sangkurs?), må en stakkars utflyttet bergenser få lov til å være skuffet. Det kunne med fordel vært flere folk og enda bedre liv, men jeg antar at vi kommer sterkere igjen ved en senere anledning, annet er vel ikke å forvente.

Inntrykkene fra den fuktige opplevelsen med tilhørende festligheter er vel litt blandet. Det jeg tenker mest på nå, er hva jeg kan glede meg til nå som denne opplevelsen er erfart. Dette hadde jo vært en av høstens høydepunkter som jeg så fram til, og nå som jeg ikke lenger har noe å glede meg til kan jo tilværelsen bli noe kjedelig. Det er altfor lenge til neste gang jeg kan møte meg med "byfolk" igjen, så alle tips om festligheter er velkomne (hvor tok livet mitt veien!!!!) .

Hva med høsten?

Det skulle ikke ta lang tid før festlighetene kom på rekke og rad. Med den våren Brann har tilbakelagt i år, hadde jeg aldri forventet meg dette. Nok en gang har det vist seg at Brann er et (glimrende) høstlag, kanskje de neste år kommer til våren også. Det kunne jo ikke bli stort verre, men noen nye sjeler og til slutt snudde alt seg og den første seieren ble fort avløst av flere.

Seirene kom nå som perler på en snor, E-cupen ble nådd, Molde ble rundjult (verdt det, om ikke annet!) og RBK ventet i semifinalen. Høsten glimtet plutselig frem. Jeg var sikkert ikke den eneste som så fram til semien, i to lange uker fikk jeg mer enn aldri før føle at jeg langt på nær er i en storby; Gjødseelukten henger tungt over byen, bønder i traktorer råner omkring og mennesker i trikot kjører på rulleski! Trøsten er at det nok finnes langt verre sted å være (hva med Kongsvinger eller Sogndals travle gater?). Jeg var dessuten overbevist om at Mini og co skulle bli kraftig satt på plass.

Dagen kom og kampen ble en realitet. Det var ikke fritt for misunnelse fra min side da jeg så Stadion i full ekstase og hørte synging på høye decibelnivå. Jeg

gjorde likevel det beste ut av situasjonen og bidro med mitt. Det kunne se ut som om selvsikre trøndere virkelig skulle få bryne seg, og det gjorde de jo til gagns også. Kampen var jo langt ifra dårlig, bare synd med utfallet. Likevel, Brann har enda noe å hente i høst. Hva som virkelig så ut til å bli en tragisk sesong, har vitnet om en særdeles spennende sesong i vente til neste år (på dette tidspunkt i hvert fall) med mange herlige profiler.

For min del så byr høsten enda på en del bra kamper jeg kan oppleve "live" (må jo subsidiere Bergensfraværet med noe). Internasjonale storheter gjør at jeg skal avlegge Lerkendal et par besøk utover. Om publikum har bedret seg er vel heller tvilsomt. Kjernen danner i grunnen et godt bilde av dem generelt. Det kan se ut som om kamp på Lerkendal ofte blir foretrukket framfor søndagsmiddagen og hele familien går av skaftet, det sier vel sitt om stemningen.

Skuffelsene til tross, mye å glede seg til, stemningen på Stadion kan jo ikke annet enn å ta seg opp, kanskje også på en bortekamp langt, langt vekke.....det kunne vært bra, da kan vi nok blåse hvem som helst av banen.....

Sandra Jeanett Sortland

BA
B E R G E N S A V I S E N

– *Ingen kjenner Bergen som BA*

1998 i bil

lder

Et fåtall Bremensupportere måtte melde pass mot det øredøvende
levenet fra Branntribunen...

Anita smiler, Camilla hyler,
mens Aina bare glør. Alt er
ved det gamle, også i
Bremen

En ekspressending fra det lokale bryggeriet er
beordret til Brannsupporternes hotell i Bremen.

Die Deutsche Kriminalpolizei hadde hørt
rykter om hva som skjedde i Molde, og holdt
godt øye med nakkene våre.

Disse bildene viser noen v plassene vi har vært i året som gikk. Her er Brannsupportere i Molde, Oslo,
Haugesund, Tysnes, på Stadion og i Bremen! Vel møtt på Brannkamp igjen neste år! Alle foto: Fridtjof
Mowinckel og Per Arne Flatberg

MEDLEMSFORDELER 1998

10% rabatt på alle klær
hos Original Levi's Store
på Torgallmenningen

10% rabatt på alle varer
hos Twisted i
Nygårdsgaten

AKERS MIC

20% rabatt på nye CDer,
10% rabatt på
multimedia hos Akers
Mic i Bergen

Videoleie: 20 kroner for
gamle filmer og 40 kroner
for nye i alle Forum Video-
butikkene

BA
BERGENSAVSEN

10% rabatt på alle BA-
abonnement

TOPS

20% rabatt hos TOPS
frisør i Christies gate

Med huet under armen og hjertet i Brann

Da jeg var 14 år, var jeg ikke særlig interessert i fotball. Men jeg levde etter en selvkomponert leveregel; “Min mening er motsatt”. Så siden ingen av venninnene mine spilte fotball, sa det seg selv at jeg begynte å gjøre nettopp det. Jentefotball var ikke funnet opp enda, men det var jo bra for meg, for da ble det jo ekstra motsatt det at jeg spilte på småguttelaget. En søndag i oktober skulle dette småguttelaget reise helt til Oslo for å se cupfinalen mellom Lillestrøm og Brann. Siden jeg ikke var særlig interessert i fotball, trodde jeg at Lillestrøm var laget som kom til å ha flest supportere rundt banen, siden veien var så mye kortere for dem enn for dem som holdt med Brann. Og siden de fleste jeg reiste sammen med heiet på Lillestrøm, var jo saken klar; Jeg bestemte meg for å heie på Brann - Min mening er jo som sagt motsatt. Vel fremme på Ullevaal oppdaget jeg at jeg hadde tatt feil, det krydde ikke av gulsvarte kanarifugler slik jeg hadde trodd. For første gang fikk jeg oppleve at 50 mil over fjellet ikke kan hindre Brannglade Bergensere i å invadere hovedstaden for heie fram disse rødkledde guttene. Det fascinerte meg, og en aldri så liten spire til galskap hadde begynt å gro.

Det var nok skjebnebestemt at jeg skulle bli Brannfan. Hvorfor fikk jeg ellers plass blant disse utrolige, røde og hvite raringene som hylte og skreik slik at en stakkars liten bare var nødt til å bli revet med. Jeg hadde ingen sjanse der jeg stod, til ikke å håpe at dette for meg ukjente Bergenslaget skulle vinne denne festen. Dessuten skjønte jeg jo på dem som stod rundt meg at Lillestrøm, ja det var bare en gjeng med ekle stygginger som iallfall ikke kunne spille fotball. Det ble jeg jo opplyst om så fort en av de gulkledde hadde ballen. Jeg tror også at denne kjærligheten for Brann ble overført via noe av alt det spyttet som disse halvfulle bergenserne spredde rundt seg mens de hesere og hesere sang at “Byen e Bergen og laget e Brann” med en slik innlevelse at jeg fremdeles går rundt og er overbevist 20 år etter. Så da Steinar Aase scoret var jeg like lykkelig som noen bergenser, og da jeg senere på kvelden fikk se på Sportsrevyen at denne Aase egentlig var innmari kjekk, ja så hamret det ferske Brannhertet enda litt hardere. At Brann

tapte var bare med på å styrke forholdet, det er bare feiginger som holder med de beste.

Da sesongen startet i 1979 hadde kjærligheten vokst seg sterk og varm. For første gang gledet jeg meg til seriestart i fotball, og jeg hadde klar min første utklippsbok. Godt jeg ikke visste hvor dårlig den sesongen skulle bli

Når man er 14 år kan man ikke bare reise rundt på Brannkamper, iallfall ikke når man bor 50 mil unna hjemmebanen. Ikke fikk jeg særlig respons på maset mitt hjemme heller, så jeg gikk for meg selv med en lengsel etter å få oppleve Brann på ordentlig igjen. Selv om jeg nesten lå inne i TV når de viste seg på Sportsrevyen, var det noe som manglet - nesten er som kjent ikke nok. Dager og uker og kamper og måneder gikk, og jeg ble mere og mere hekta. Forstå det den som kan, jeg forstår det ikke, jeg gikk altså rundt i Vestfold og ble aldeles Branngal uten å i det hele tatt se de eneste kamp. Men det forstod jeg, at å oppleve Brann på hjemmebane, ja det måtte være noe helt spesielt. Så på høsten 1980 ga foreldrene mine etter, jeg fikk lov til å ta nattoget til byen mellom alle disse fjellene for å oppleve heltene på nært hold.

Jeg kjente noen som kjente en som gikk på sykepleierskolen, og hun ble sikkert glad for dette overraskende besøket hjemmefra. Dessverre jobbet hun lenge på lørdager, så jeg husker at jeg følte meg veldig liten da jeg stod der aldeles helt alene på jernbanen, klokken var såvidt 07.30, og jeg befant meg i en by jeg aldri hadde vært i før. Men jeg forstod at jeg var på rett sted, for det regnet. En antagelig medfødt stedsans første meg både til Torgalmenningen og Bryggen, og jeg kjente fort at jeg trivdes i denne vakre byen.

Det ble søndag og tid for fotballkamp. Det viste seg at min vertinne faktisk var så utrolig religiøs at hun ikke engang kunne følge meg til Stadion. Nok en gang måtte jeg stole på stedsansen, og selv om veien fra Haukeland til Stadion i dag ikke virker særlig lang, var det ikke bare fotballkampen som gjorde meg nervøs der jeg gikk. Men jeg fant fram, og alt ble like flott og utrolig som jeg hadde håpet. Brann slo Hødd 5-3, Øyvind Pettersen var dagens helt, og jeg- jeg var dagens lykkeligste. Den eneste feilen var nok at kampen tok slutt.

Dette måtte gjentas, og da jeg fant ut at min mor har en fetter med en hel familie i Loddefjord, som ikke er hverken religiøse eller fotballhatere, ja så har turene blitt utrolig mange og flotte. I skrivende stund har jeg sett 28 kamper i mitt Mekka, Brann Stadion.

Når man først skal bli belemret med en kronisk sykdom er nok ikke Brannsyken den aller verste. Men symptomene kan være vonde, det er fælt å oppleve de fleste kampene via radioen, og i Ramnes er det så sørgelig få å dele gleder og sorger med. Det er rett og slett ingen. Og det går jo aldri supporterbusser fra Østlandet til Bergen.

Jeg skrev tidligere at det bare er feiginger som holder med de beste, og det er en påstand jeg har måttet trøste meg med i alle disse årene. For Brann har jo ikke vært helt best på en stund, de har i grunnen vært aller mest dårlig. Jeg pleier å sammenligne Brann med Askeladden, alle synes han er snål når han snubler og ikke får det til, men når han lykkes - ja da er alle enige i at han er helten. Slik er det ofte med Brann også. Alle har en mening om Brann. Men hjemme i Ramnes mener folk mest om de når det går dårlig. Ialffall er det da folk plutselig husker at jeg er temmelig Brann-gal, som når de taper for et bunnlag, eller når noen får sparken. Eller når de taper 10-0 for Rosenborg. Da er livet vondt å leve, og jeg må bygge opp en forsvarstale før jeg møter på jobb. Men så vinner de plutselig en kamp ingen hadde trodd de kunne vinne, og så blir man så utrolig glad. Det er det som gjør at hjertet fortsetter å banke for Brann. Det er som et ekteskap, man igjennom både de gode og de onde dagene. (Jeg skal forresten være bra fornøyd jeg dersom mannen min etter 20 års ekteskap gir meg like voldsom hjertebank som Brann gjør).

De fleste synes jeg er rar som holder på med “dette Branntullet”. Men det passer meg bra, da er vi tilbake til “min mening er motsatt”. Da jeg var ungdom og jeg satt hjemme for å spare til Bergenstur i stedet for å bli med ut på byen, synes venninnene mine jeg var helt teit. Så jeg løy litt for dem og fortalte at jeg “hadde noe på gang” med en av Brann-spillerne. Det var jo bare tull, men jeg møtte litt mere forståelse på den måten. Og man drømte nok litt om å bli gift med en Brann-spiller i den

perioden hvor hårfrisyre og lårmuskler telte mer enn resultater og plassering på tabellen. Det ble ingen Brann-spiller på meg, ikke engang en bergenser. Men jeg har klart meg bra allikevel, og fortsetter fremdeles med både "Branntullet" og Bergensturene. Nå kaller jeg det husmorferie, det høres

liksom så fortjent ut. To ganger i året fortjener jeg husmorferie, og da har jeg det ganske flott, det er jo ikke bare Brann i denne byen.

Nå har jeg altså vært så glad i dette fotballaget i 20 år. Det har om ikke annet gjort meg til optimist, for det er ikke få ganger jeg har måttet tenke at

"neste gang..." eller "neste år...", ja da kommer det til å gå bedre. Jeg gir meg nok ikke før jeg ligger i graven, og kanskje jeg før det har fått oppleve GULL!!!

Tove Øygarden

Nymarks vakre eventyr

I sommer arrangerte BST supportercup på Nymarksbanene, med finale på Stadion. Brann-supporterne feide bordet rent og vant det som vinnes kunne.

Supportercupen er en årviss tradisjon, som arrangeres i regi av Norsk Supporterallianse (NSA). I fjor var cupen i Fredrikstad, og siden Kanarifansen (som vant dengang) ikke hadde baller til å arrangere cupen i år, falt det ansvaret på BST. I alt 30 lag stilte opp, hvorav nesten halvparten var lag med Brann-supportere. Det er hyggelig når man først tar seg bryet med å arrangere en såpass stor turnering, (Med 57 kamper på en og samme dag) at arrangementet blir vellykket, og det

ble det til gagns. Noen skrubbsår hist og pist, og et par stykker til legevakten med ødelagte knær og naser var beholdningen for skader, ellers koste alle seg, og spilte fotball uten nevneverdige ambisjoner. Unntaket her må dessverre sies å være tre av BSTs lag, som spilte ambisiøst og helt opplagt hadde gått til den ytterlighet det er å trene på forhånd. Særlig sjokkerende er det å oppleve at Barten stiller et godt og samkjørt lag og kommer helt til finalen. Vi trodde faktisk Barten var totalt ambisjonsløse, men det var åpenbart ikke tilfelle. Rædd Army var Bartens motstanderlag i finalen, og overkjørte delvis Barteguttene til sorgfulle hikst fra ungjentene på

tribunen. Rædd Army utmerket seg ved å stille med store deler av Loddefjords juniorlag på banen. Fy skam! Det tredje laget som stilte med store ambisjoner var Branns Kriseteam I i jenteklassen. Her var det bare seier som gjaldt, og det ble det også etter et uhyre nervepirrende sluttoppgjør mellom Vikinghor(d)ene og Venusbærget fra Stabæk, der Vikingdamene måtte vinne med to mål for å gå forbi våre jenter. Til stor glede for våre jenter utlignet Stabækjentene helt på slutten av kampen, og seiersshylene var øredøvende.

Neste år ser det ut til at supportercupen går i Sarons dal (!!!!), og vi ønsker alle velkommen tilbake da.

Alle bilder: Fridtjof Mowinckel

BST 5 ÅR JUBILEUMSFEST

De Musikalske Dvergene

El Regn

Fred Ove Reksten

**Møt nye og
gamle Brann-
helter med
Per Egil Ahlsen
i spissen!**

**Maxime
fredag 6.
november
kl. 22.00**

**Vorspielet tar vi på
The English Pub**

ALDERSGRENSE 18 ÅR. FORSALG: BRANNBUTIKKEN

Bestilling av supportereffekter

Vare	Pris	4-6	8-10	12-14	S	M	L	XL
Adidas 3-strips college, rød m/trykt Brann-logo	399	■	■	■	■			■
Adidas 3-strips kortermet skjorte m/Brannlogo	299	■	■	■	■			■
Adidas Replica draktKort/Lang/Hjemme/Borte	500	■	■	■				
Adidas Replica shorts Rød	198	■	■	■				
Adidas Replica strømper	98							
Komplett draktsett	699	■	■	■				
Dobbelt skjerf, rødt	98							
Dobbelt skjerf, svart	98							
Dobbelt skjerf, BST	98							
Enkelt skjerf, rødt	70							
Caps, Rød med trykt Brann-logo	98							
Caps, sort med brodert jubileumslogo	149							
T-skjorte,V-hals, hvit m/trykt Brannlogo	100	■	■	■				■
T-skjorte,V-hals, sort m/trykt Brannlogo	100	■	■	■				■
T-skjorte,V-hals, sort m/trykt jubileumslogo	100	■	■	■				■
T-skjorte, rød, m/silketrykt Brannlogo front og rygg	149	■	■	■				
Tennisskjorte, hvit m/brodert Brannlogo	250	■	■	■				
Tennisskjorte, sort m/brodert Brannlogo	250	■	■	■				
Lys grå zippergenser m/brodert Brannlogo	250	■	■	■	■			■
Collegegenser, rød m/mitt hjerte-logo	250							
Collegegenser, rød m/sponsortrykk, Barnestr.	150			■	■	■	■	■
Collegegenser, rød m/sponsortrykk, voksenstr.	250	■	■	■				
Collegegenser, rød m/trykt Brann ballmotiv	199				■	■	■	■
Collegegenser, rød m/trykt Brannmann motiv	99				■	■	■	■
T-skjorte, rød m/trykt Brann ballmotiv	99							
T-skjorte, sort m/trykt Brann ballmotiv	99							
Hettegenser, sort, m/Brannlogo	298	■	■	■				
Parker Roller Ball m/gaveeske, brannlogo	98							
Brannsokker, hvite, 3-pakning	49	39-41			41-45			
Brannsokker, sorte	49	39-41			41-45			
Brann Sportsbag	350							
Brann skipssekk	300							
Trikseball Rød og hvit m/Brannlogoer	60							
4-ball Rød og hvit m/Brannlogoer	100							
Brann Pennal	40							
Brannkrus hvitt	60							
Brannkrus rødt	70							
Brann minidrakt til bil	120							
Dale Strikkegenser m/Brannmotiv	698	■	■	■	■			
Hettegenser, grå m/Brannlogo front og rygg	399	■	■	■				
Rødt Håndkle m/Brannlogo	149							
Brannvideoen 1997	150							
CD,Vi é Brann –Bergens stolthet	100							
CD, Ove Thue	170							
CD-single	60							
BST Collegegenser	250							
Regnfrakk	100	■	■	■	■	■		
BST-lighter	10							
Kulepenn, BST	5							
Stor Brann kulepenn	20							
BST Krus	35							
Bestefarstrøye, rød, m/brodert Brann supporter	100	■	■	■	■			
BST Cap	70							

Varer som er merket med svart felt finnes ikke, eller er utsolgt. For de andre varene: Skriv antall varer i ruten for rett størrelse.

Navn

Adresse:

Telefon

Alle varer sendes i oppkrav innen en uke.Vi tar forbehold om at varer kan være utsolgt, og tar kontakt angående dette. For hver bestilling tilkommer det et Porto-og oppkravsgebyr på kr. 76,—Bestillingen sendes Brannbutikken, Markeveien 11, 5018 Bergen. Du kan også faxe den inn på 55 96 24 37.

Informasjon fra BST

Vi har vært langt oppe og tilsvarende langt nede de siste månedene. Etter Bremen-turen, var alle fullstendig utslitt, og aktivitetsnivået fra BSTs side har innimellom vært lavt.

Suksess med Brementur

Selv om Brann byttet kamper med tyskerne, var det to fulle busser som reiste til Bremen. Selve turen var svært så vellykket. Det var verre med det sportslige. Denne typen utenlandsturer er et stort løft å arrangere, og det er hyggelig at så mange satt pris på det. BST hadde også sponset turen, slik at prisen bare ble 800 kroner pr. deltaker.

BST-INFO

Tidligere i høst debuterte et nytt Brannblad, som også skal komme ut 4 ganger i året. Alle som var medlem på det tidspunktet skal ha fått tilsendt det første nummeret. Neste nummer kommer nok i løpet av november/desember.

Jubileumsfest

Jubileumsfesten ble utsatt, og endelig dato er 6. november. Du kan lese mer om den på side 37.

Småguttene

BSTs adopterte smågutter vant serien til slutt etter en nervepirrende avslutningskamp mot Åsane. Vi gratulerer, og håper guttene hadde en fin tur til Skottland. Vi oppfordrer dere til fortsatt å støtte småguttene neste år.

Supportercupen

Supportercupen var en stor suksess, både når det gjelder antall deltakere og det arrangementsmessige. Et skår i gleden var det at ikke flere av både Bergensere og tilreisende stilte på festen lørdagskvelden, men all honnør til Kjell Morten Hjartøy som stort sett sto for gjennomføringen av cupen.

Butikken

Butikken har gått overraskende bra, også etter semifinalen og Ecup-tapet. Nå ser vi framover mot julehandelen og etter hvert en ny sesong, og arbeidet er i gang med nye Brann-effekter til begge deler. Ta turen innom butikken og se hva vi har.

Nå når sesongen er over, er det også på sin plass å takke alle som har hjulpet oss med butikken, salg på stadion og mange andre ting gjennom sesongen. Dere vet hvem dere er. Takk skal dere ha!

Postordre

BSTs posordretjeneste har tidvis vært av tvilsom kvalitet. Nå føler vi at vi har fått skikk på dette, og lover at varene skal være ute av døren senest 10 dager etter at de er bestilt av dere. Husk at alt drives på dugnad, og det har vært vanskelig å få dette til å gå på skinner. Apropos postordre, så opplever vi altfor ofte at folk ikke henter pakkene sine. Hver uavhentet pakke koster BST 125 kroner, og det blir dyrt i lengden. Skal vi opprettholde et postordretilbud må vi gjøre noe med dette. Det vi gjør i

første omgang, er at vi vil fakturere dem som ikke henter pakkene sine for denne summen, så får vi se hvordan det går. Et tips til deg som bestiller på postordre kan være å forhåndsbetale summen til en av BSTs konti, og gi beskjed om dette på bestillingsskjemaet. Da sparer du hele oppkravsgebyret, og en normal pakke koster omtrent 40 kroner i porto.

Supportertelefonen

I vinter startet vi supportertelefonen som skulle gi alle mulighet til å få oppdatert informasjon fra BST. Oppdateringen av denne har dessverre ikke vært så hyppig som den burde være. Nå er det orden på dette, og vi oppfordrer dere til å bruke den aktivt. Telefonnummeret er 820 61 000.

Neste bortetur

Neste bortetur blir ikke før i storhallturneringen neste år. Vi benytter anledningen til å takke alle som har reist på tur med oss i år.

Gratulerer til Tor Henrik

Redaksjonsmedlem Tor Henrik von der Ohe vant den tilyste premien etter medlemsundersøkelsen vår i fjor. Han får en bortetur med Brann-laget neste sesong som premie. Gratulerer.

Gratis medlemskap

Ved å melde deg inn i BST nå får du gratis medlemskap ut neste år. Vi bare nevner det...

Medlem i BST?

Brann Supporter Team er medlemsorganisasjonen for alle som er glad i Brann. Om du sitter eller står på Stadion, spiller ingen rolle. Elsker du Brann bør du være medlem i BST.

Brann Supporter Team er opptatt av å tale supporterernes sak overfor ledelsen i Brann, Norges Fotballforbund, agenter, spillere, massemediene, og alle andre som forholder seg til klubben vår. Ved å bli medlem hjelper du supportere til å få innflytelse i norsk fotball igjen. Vi mener det er på tide. I tillegg får du selvsagt den 12. mann tilsendt fire ganger i året, og en masse andre medlemsfordeler.

Medlemskapet koster kun kr. 100,- pr år. Etter 1. november 1998 gjelder medlemskap ut 1999.

JA, selvfølgelig vil jeg bli medlem i Brann Supporter Team!

Navn:

Adresse:

Postnummer og sted: Telefon: Født:

Epost:

Kupongen returneres til: **Brann Supporter Team, Postboks 870, 5001 Bergen**

A-BLAD

Returadresse:
Brann Supporter Team
Postboks 870
5001 Bergen

Geddi vinker farvel til Ullevaal allerede i Stryn